

Спілка Української Молоді в Україні
за підтримки Міністерства молоді та спорту України
в рамках проекту «Заграва — Гомін Карпат»

Повстанський пісенник ЗАГРАВА

Київ
2018

СЛАВНІ ПІСНІ

Термін «Славні» особливий тим, що, принаймні, одразу зрозуміло, про що йдеться у пісні. Традиційно, в ній ми славимо (а не славимося самі) Бога та Вітчизну. Гарне, промовисте і глибоке поєднання, яке перегукується із гаслом Спілки Української Молоді: «Бог і Україна».

Славні бувають різні — духовні, державні, національні, організаційні. Всіх їх єднає те, що вони покликані бути потужним мобілізаційним чинником, який надихає тих, хто виконує Славень і тих, хто його слухає, до активної дії задля досягнення великої мети. У цьому нам, Боже, допоможи!

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Гімн України

Боже великий, Творче всесвіту

Боже великий, єдиний

Вгору прапори

Гей ви Стрільці Січовії

За Україну

Зродились ми великої години

Козацький марш

Марш України (Чорними хмарами)

Націоналісти

Ой у лузі

Реве та стогне Дніпр широкий

СУМівські вогні

Ще не вмерла Україна

Національний Гімн України

Слова: Павло Чубинський, С. Данилович

Музика: Михайло Вербицький

C G E7 Am E Am G

Ще не вмерла Україна, і слава, і воля,

C G E Am E Am

Ще нам, браття молодії, усміхнеться доля.

E Am E Am G C

Згинуть наші вороженьки, як роса на сонці,

E Am E Am E Am

Запануєм і ми, браття, у своїй сторонці.

ПРИСПІВ:

C G E Am G C

Душу, тіло ми положим за нашу свободу.

C G E Am E Am

І покажем, що ми, браття, козацького роду.

Станем, браття, в бій кровавий від Сяну до Дону

В ріднім краю панувати не дамо нікому;

Чорне море ще всміхнеться, дід Дніпро зрадіє,

Ще у нашій Україні доленька наспіє.

ПРИСПІВ.

А завзяття, праця щира свого ще докаже,

Ще ся волі в Україні піснь гучна розляже,

За Карпати відоб'ється, згомонить степами,

України слава стане поміж народами.

Боже великий, єдиний

Церковний гімн України

Слова: Олександр Кониський

Музика: Микола Лисенко

C G7 C
Боже великий, єдиний,
F C
Нам Україну храни,
G C F
Волі і світу промінням
C G7 C
Ти її осіни.

G E7
Світлом науки і знання
Am E7 Am
Нас, дітей, просвіти,
F E7 Am
В чистій любові до краю,
C G7 C
Ти нас, Боже, зрости.

C G7 C
Молимося, Боже єдиний,
F C
Нам Україну храни,
G C
Всі свої даски й щедроти
C G7 C
Ти на люд наш зверни.

C G7 C G7
Дай йому волю, дай йому долю,
C E7 Am
Дай доброго світу,
G C
Щастя, дай, Боже, народу
F C G C F G C
І многая, многая літа.

Боже великий, Творче всесвіту

Слова: Роман Купчинський

Музика: Роман Купчинський

A D A
Боже Великий, Творче всесвіту,
E F#m E A
На нашу рідну землю споглянь!
Ми будем вірні Твому завіту, |
Вислухай нині наших благань. | (2)

D A
Довго був край наш в рабстві, руїні,
D E A
Тож просим в Тебе для нього ласк!
A E D A
Боже Великий, дай Україні |
E A E A
Силу і славу, волю і владсть. | (2)

Вгору прапори

Сумівський гімн

Слова: Леонід Полтава

Музика: Білецький

A D
В гору прапори слухай наказ:
E A
Де б не прийшлося нам жити,
A D
Більшого щастя нема для нас
E A
Як Україні служити!
A D A

ПРИСПІВ:

Гартуйсь! Гартуйся! Зміно молода!

A D A
Гуде земля від нашої ходи!
A Bm
Солод-солодка у Дніпрі вода |
E A
Ми нап'ємось Дніпрової води. | (2)

В гору прапори, в гору серця!
Гордо несім нашу славу,
Нині сумівця, завтра бійця
За Українську державу!

Гартуйсь! Гартуйся! Зміно молода!
Гуде земля від нашої ходи!
Солод-солодка у Дніпрі вода |
Ми нап'ємось Дніпрової води. | (2)

Гей ви, стрільці січові

Dm A
Гей, ви, стрільці січовії, Раз, два, три,
A7 Dm
В наших дівчат серце мліє, Раз два, три.
Dm Gm
Ви вперед все поступайтесь,
Ні на що не оглядайтесь,
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

F C
Попереду сотник їде, Раз, два, три.
C7 F
Він до пекла з нами піде. Раз, два, три.
F B
Сам із себе хлопець бравий.
Під ним коник дуже жвавий,
C F A7
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

Пане сотник, що то стало, Раз, два, три,
Що в нас грошей дуже мало? Раз, два, три.
Три дні хліба ми не їли,
Лиш холодну воду пили,
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

Не кажіть же нам у очі, Раз, два, три,
Що не брали наших грошей, Раз, два, три.
Скажіть, скажіть, що то стало,
Що в нас грошей дуже мало,
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

Пане сотник, чи ви чули, Раз, два, три.
Як музики в корчмі гули, Раз, два, три.
За чий ж ви гроші пили
І циганочок любили?
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

Пам'ятайте, командири, Раз, два, три,
Щоб не злетіли ковніри, Раз, два, три.
Бо стрільці всі тайни знають,
Але вас не поважають,
Раз, два, раз, два, раз, два, три.

Гей, ви, стрільці січовії, Раз, два, три,
В наших дівчат серце мліє, Раз два, три.
Ви вперед все поступайтесь,
Ні на що не оглядайтесь. 1.2.3.

За Україну

О, Україно! О, рідна Ненько
Стрілецька пісня

Слова: Микола Вороний
Музика: Ярослав Ярославенко, Богдан Вахнянин

C F A# F
За Україну, з огнем завзяття,
C F
Рушаймо, браття, всі вперед!
F C
Слушний час кличе нас,
A# F
Ну ж бо враз сповнять святий наказ!

ПРИСПІВ:

C F A# F
За Україну, за її волю,
C F
За честь, за славу, за народ!

О, Україно! О, рідна Ненько,
Тобі вірненько присягнем.
Серця кров і любов —
Все тобі віддати в боротьбі!

ПРИСПІВ.

Ганебні пута ми вже порвали
І зруйнували царський трон.
З-під ярем і з тюрем,
Де був гніт, ідем на вольний світ!

ПРИСПІВ.

Вперед же, браття, наш прапор має
І сонце сяє нам в очах.
Дружній тиск, зброї блиск,
Кари гнів і з ним свободний спів!

ПРИСПІВ.

Зродились ми великої години

Славень / Гімн
Організації Українських Націоналістів

Слова: Олесь Бабій
Музика: народна

Em B7 Em H7
Зродились ми великої години,
Am Em Am H7
З пожеж війни і з полум'я вогнів -
C G Am Em
Плакав нас біль по втраті України, |
Em B7 Em
Кормив нас гнів і злість на ворогів. | 2

І ми йдемо у бою життєвому,
Тверді, міцні, незламні мов граніт —
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець — той здобуває світ.

Не хочемо ні слави, ні заплати -
Заплата нам це радість в боротьбі:
Солодше нам у бою умирати
Як жити в путах, мов німі раби.

Доволі нам руїни і незгоди —
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під синьо-жовтим прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.

Велику правду для усіх єдину
Наш гордий клич народові несе:
«Батьківщині будь вірний до загину —
Нам Україна вище понад все!»

Веде нас в бій борців упавших слава —
Для нас закон найвищий та наказ:
Соборна Українська Держава —
Вільна, міцна, від Сяну й по Кавказ.

Козацький марш

Хтось та й вродиться з нас нещасливо

Слова: Ігор Чернюк
Музика: Андрій Чернюк

Em H Em D
Хтось та й вродиться з нас нещасливо,
G D G
Я не знаю, яким був мій рід.
G D H
Пресвята Богородице Діво,
Em H Em
Вирушаєм сьогодні в похід.

Затріпочуть хоруговки крилами,
Запорізький лунатиме марш.
Не заручені ми із милими,
Увесь полк неодружений наш.

Помолюсь я і в путь, так, як водиться,
Треба йти до чужих вже сторон —
Борони Ти мене, Богородице,
Щоби я не потрапив в полон.

А якщо ненароком загину,
Хай мене поховають за дня,
Понесуть на руках побратими,
Поведуть вороного коня.

Коли вдарять нараз із мушкетів,
Загуде полковий тулумбас;
Дух мій, Діво, тоді вже відлетить
Аж на Січ, в Україну, до нас.

Хтось та й вродиться з нас нещасливо,
Я не знаю, яким був мій рід.
Пресвята Богородице Діво,
Вирушаєм сьогодні в похід.

Марш України

Чорними хмарами

Слова: Іван Багряний
Музика: Григорій Китастий

Hm F#m
Чорними хмарами вкрита руїна,
Hm Em F#m
Вітер на згарищах грізно гуде.
Em Hm
Мов дика пустеля, лежить Україна,
F#m
Плаче дівчина і месника жде.

ПРИСПІВ:

D Em
Раз-два, до бою, не шкодуй собою,
A F#m
Меч піднеси і на відліт бий.
Hm Em Hm
Бий до останньої кулі набою,
Hm Em D
Бий за Вітчизну й поляж головою,
Em F#m
За Україну вперед, вперед!
Hm
Бий, бий, бий!

Грізно реве невблаганна стихія,
Вже нас до ями на смерть привели.
Тільки не знали напасники злії,
Як умираючи б'ються орли.

ПРИСПІВ.

З нами пройшли через муки й торттури,
Як приклад великий, як жертви за нас
Великі звитяжці Мазепа й Петлюра,
Петро Дорошенко, Богдан і Тарас.

ПРИСПІВ.

За матерів і за глум та руїни,
За немовлят і румовища хат
Вставай, Україно, могутня й єдина
Від синього Дону до сивих Карпат.

ПРИСПІВ.

Націоналісти

Марш юнацтва ОУН

Акорди у тональності Am:

Am Dm
Чуєш — сурми грають, юнаків скликають,
F E
У ряди збирають, «Буде бій!» — звіщають. Гей!

ПРИСПІВ:

G C E
Націоналісти — раз, два! Молоді орлята, |
Am E Am | (2)
Хлопці, хлопці, соколята!

Націоналісти — раз, два! Молоді орлята, |
Хлопці, хлопці, соколята! | (2)

Україна-мати кличе нас повстати,
Одностайно стати, в бою погуляти. Гей!

ПРИСПІВ.

Не сумуй родину, не тужи дівчино!
Кличе Україна — наша Батьківщина. Гей!

ПРИСПІВ.

Ми не сплячим роду нашого народу —
І в вогонь, і в воду підем за свободу. Гей!

ПРИСПІВ.

Не будемо спати, плакати-ридати,
День пімсти, розплати будем готувати. Гей!

ПРИСПІВ.

За нашу Державу, за честь і за славу,
Знищимо криваву Москву і Варшаву. Гей!

ПРИСПІВ.

Ой у лузі

Славень / Гімн
Українських Січових Стрільців

Слова: Григорій Трух
Музика: народна

Em Am H7 Em H7 Em
Ой у лузі червона калина похилилася,
Em Am H7 Em H7 Em D
Чогось наша славна Україна зажурилася,
G H7
А ми тую червону калину підіймемо,
Em Am H7 Em
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Марширують наші добровольці у кривавий тан,
Визволяти братів-українців з московських кайдан.
А ми тії московські кайдани розірвемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Гей, у полі ярої пшенички золотистий лан,
Розпочали Січовії Стрільці з москалями тан.
А ми тую ярую пшеничку ізберемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Як повіє буйнесенький вітер з широких степів,
То прославить по всій Україні Січових Стрільців.
А ми тую стрілецьку славу збережемо,
А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!

Реве та стогне Дніпр широкий

Слова: Тарас Шевченко
Музика: Д. Крижанівський

Dm G Dm/A A
Реве та стогне Дніпр широкий,
Gm Dm/A Gm G#dim A7 Dm
Сердитий вітер завива,
Dm A7 Dm A7 A# F C |
Додолу верби гне високі, |
Gm Dm/A Gm G#dim A7 Dm |
Горами хвилю підійма. | 2

І блідий місяць на ту пору
Із хмари де-де виглядав,
Неначе човен в синім морі, |
То виринав, то потопав. | 2

Ще треті півні не співали,
Ніхто нігде не гомонів,
Сичі в гаю перекликались, |
Та ясен раз у раз скрипів. | 2

Сумівські Вогні

A E A
Коли вечір світить зорі променисті і ясні,
A E A
Ми у нашому таборі світлим сумівські вогні.
D A
Грає блиск на смаглих лицах,
D A
Квітне радість у очах,
A
Пал завзяття й волі криця —
E7 A
В юних сумівських серцях.

ПРИСПІВ:

A E
Тож світить нам, вогні променисті,
E7 A
На шляху до святої мети.
D A
Дай нам, Боже, для Рідного краю |
D E A
Українські серця зберегти! | 2

Здивувались в небі зорі,
Обступив нас темний гай.
Хто ж такі ви тут в таборі?
Чий покликав вас звичай?
Українського ми роду,
Щастя краю — наш звичай.
Дух гартуєм для свободи
В боротьбі за Рідний Край.

СУМІВСЬКІ ПІСНІ

Коли б когось попросили охарактеризувати сумівців, то, попри патріотичність, дружність, вірність, шляхетність, дієвість та второпність їм притаманні, можна додати ще — співучість.

Не завжди в лад, не завжди в склад, але завжди натхненно виконують вони пісні. Біля ватри, у лаві, в кантині, під час «вулиці», перед їжею і, особливо, після їжі, вирушаючи в мандрівку чи відбуваючи нічну стійку — сумівці співають! Їхні пісні сповнені молодечею енергією та запалом, як і їхні виконавці.

Не чули, як співають сумівці — отже, ви взагалі не чули достойного вашого вуха співу! Але, якщо чули, але не перейнялися щирим виконанням сумівських пісень — отже, ви, пробачте, є людиною, душа якого позбулася здатності сприймати прекрасне.

Єдині ліки від цього — їхати на сумівський табір і слухати. Саме тоді Ви дізнаєтеся «хто у нашому таборі світить сумівські вогні», за що «дякуємо паням кухні», чому «солодка у Дніпрі вода». Разом із сумівцями Ви попросите в Бога «волі і власті» для Рідного краю, а, на завершення насиченого пригодами дня пустите разом із новими друзями «Іскру». І тоді ви зрозумієте, що молодість — це не фізичний вік, а стан душі. А душею старіти — не варто!

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Зірки мигтять

Засинає чорний ліс

З СУМом не СУМно

Осінь

Час прощання

При ватрі

Зірки мигтять

КОЛИСКОВА

Am
Зірки мигтять, всі діти сплять,
(A7) Dm
Дитина хоче спати.
Dm/H Am
Засни, засни, очка замкни, |
E Am (A7)
Казку буду казати. | 2

Був собі князь, був собі паж
І була теж царівна,
Жили в гаю, наче в раю,
Краса красі не рівна.

Царівні тій любився князь,
Любилися обоє,
Царівні тій любився паж,
Любилися всі троє.

Але прийшла пора страшна
Жорстока смерть наспіла:
Князя з'їв пес, пажа з'їв кіт,
Царівну мишка з'їла.

А щоб Тобі не було жаль,
Скажу лиш для розради:
З цукру був князь, з тістечка паж,
Царівна з чоколяди.

Зірки мигтять, всі діти сплять,
Дитина хоче спати.
Засни, засни, очка замкни,
Казку буду казати.

Засинає чорний ліс

Am Dm E Am
Засинає чорний ліс, сонечко вже сіло,
Am Dm G C
Тихо, тихо навкруги, спить Україна мила!
Am Dm G C E
Нещебече соловей у зеленім гаю,
Am Dm E Am
Там дівчина край води сльози проливає! (2 рази)

Зажурився старий дід, щось шепоче стиха
«От прокляті москалі, наробили лиха»
А дівчинонька ота, Україна мати,
Нема кому захистить, кому визволяти (2 рази)

Гей, Степане батьку наш, поведи до бою!
Ми покажем москалям силу нашу й волю!
Україну ми спасем і вона засяє
Жовтим відблиском шабель, шей блакитним сяйвом! (2 р)

З СУМом не СУМно

C F C
Знов дорога жде нас всіх,
G Am
Калуш шле усім привіт:
F C
Київ, Львів, Тернопіль, Стрий,
F C G
Знай сьогодні не один.

ПРИСПІВ:

Am F C G
Веселися і співай, свою душу звеселяй,
Am F
Бо сумівці — то сім'я,
C G
Разом з вами до кінця.

ПРОГРАШ:

C F C G Am
F C F C

З СУМом, не сумно (4 рази)

Кілометри довгих трас,
Відділяють нині нас.
Серце полум'ям горить,
Ми зустрінемось за мить

ПРИСПІВ.

ПРОГРАШ.

Осінь

Em Am
Прийшла пора, чарівна осінь,
D Em
А разом з нею і журба.
Em Am
Спитав я осінь: «чи є кохання?»,
D Em
вона сказала: «його нема!».

ПРИСПІВ:

Am Em
Вітер листя замітає і тихо дощ паде
Am D G
Це срібними сльозами плаче небо!
Am D
Кохання справжнього, кохання,
G Em
Ти не знайдеш ніде!
Am H7 Em
Не треба слів і плакати не треба!

Блукав я довго осіннім парком
Благав, щоб хтось мені сказав
Чи правда те, що є кохання?
Але ніхто цього не знав!

ПРИСПІВ.

Останній день прощалась осінь
З деревами й птахами усіма!
І на прощання вона сказала,
Що про кохання знає лиш Весна!

ПРИСПІВ.

Час прощання

Em A Am Em
Вже надходить час прощання між нами,
Am D G

Приємно провели ми час.

E Am Em
Минули вже ті дні чарівні і веселі,
Am D Am
Прощаємо вас.

А тепер лиш думка в серці зосталась,
І спомином жити будем.
Як прийдеться колись зустрітися знову —
Думками вернем.

Згадаймо ті хвилини,
Як разом ми всі були,
Як вогники нас чарували,
І іскри навіки гасли.

Та ще знову прийде час вернутись,
Де тихі ліси все шумлять,
Де скоро лине день, і місяць надходить,
І зорі мерехтять.

При ватрі

Em Am Em H7
Сіріли у сумерку півночі шатра,
Em Am C H7
Застиг, мов у чорному безрусі, ліс,
Em Am Em H7
Лиш ясним промінням іскрилася ватра
A H7 Em
І сипала зорям привіт.

D G
Над ватрою постаті юні, хлоп'ячі,
D G H7
Заслухані в золото слів, що лились,
Em Am Em H7
Про славу минулу, про мрії гарячі,
A H7 Em
Про волю, що прийде колись.

Заслухались кедрі горґанської ночі,
І гомін ішов по долинах, верхах,
Горіли завзяттям юнацької очі,
І сила родилась в серцях.

Погасло багаття, горіли ще мрії,
Кінчила свій лет заворожена ніч,
Далеко на сході багріли обрії,
Воскресній зірниці устріч.

ПОХІДНІ ПІСНІ

«Коли у путь сурма покличе Ти пригадай наш давній звичай — веселу пісню заспівай!».

Ще потрібно про щось писати і продовжувати переконувати Вас у користі й важливості мандрівних пісень?! Потрібно запевняти, що з ними і крокується легше, і веслом гребеш якимось естетичніше та потужніше, і педалі крутиш натхненніше?! Чудові ці пісні-мандрівники!

Вони однаково гарно лунають і у підземних лабіринтах печер Тернопільщини, і у Чорному Лісі на Франківщині, і на героїчній горі Маківка, де точилися затяті бої січових стрільців і, де творилася наша відроджена в Україні Спілка. У повітрі, воді й на суходолі — ми співаємо їх, бо любимо їх і одне одного! Адже мандрівка без пісні і друга — невдала мандрівка.

Але найкраще ці пісні співати у передчутті майбутніх мандрів і майбутніх пригод або ж невдовзі по їх завершенні. Нагадає чай, який ви зимою запарюєте із зібраного в літньому лісі суничника. Надзвичайно духмяна і смачна річ, яка дарує спогади і кличе в нові подорожі.

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Гей-гу, гей-га — таке то в нас життя

Заспіваймо по-українськи

Коли у путь

Попереду жахи-шляхи

Гей-гу, гей-га — таке то в нас життя

Dm Gm A7 Dm
Гей-гу, гей-га — таке то в нас життя:
Gm Dm A7
Наплечники готові — прощай, моє дівча.
A7 Dm A7 Dm
Сьогодні помандруєм — не знаємо самі
C F C F
Де завтра заночуєм: чорти ми лісові!
A7 Dm
Гей-гу, гей-га — чорти ми лісові!
Dm
Гей-гу, гей-га.

Gm Dm A7
А як прийдеться стати зі зброєю в руках,
Gm Dm A7 ...
Бандера поведе нас — замає гордо стяг:
І сипнемо сто-тисяч у зуби сатані,
А решта люциперу — чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га — чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га!

Як впадеш, стрільче, в пастку чи зловишся на дріт,
На всі питання ката давай один одвіт:
Що до ОУН належав, а батько наш Євген,
Щоб слава залунала далеко ген-ген-ген...
Гей-гу, гей-га — далеко ген-ген-ген...
Гей-гу, гей-га.

Прапор червоно-чорний це наше знамено:
Червоне — це кохання, а чорне — пекла дно.
Усі дівчата знають пекельні барви ці -
Забути їх не можуть, чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га — чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га!

Заспіваймо по-українськи

Заспіваймо по-українськи,
По-українськи:
Під шатрами добре спати,
Не треба ся накривати,
Ані гріє, ані пріє,
Через дірки вітер віє!

Заспіваймо по-французьки,
По-французьки:
Під шатрон добре спон,
Не требон накривон,
Ані грон, ані прон,
Через дірки вітер вон.

Заспіваймо по-англійськи,
По-англійськи:
Під шатрейшон добре спейшон,
Не требейшон накривейшон,
Ані грейшон, ані прейшон,
Через дірки вітер вейшон.

Заспіваймо по-німецьки,
По-німецьки:
Під шатрехен добре спехен,
Не требехен накривехен,
Ані грехен, ані прехен,
Через дірки вітер вехен.

Заспіваймо по-італійськи,
По-італійськи:
Під шатріні добре спіні,
Не требіні накривіні,
Ані гріні, ані пріні,
Через дірки вітер віні.

Заспіваймо по-африканськи,
По-африканськи:
Під шатругі добре спугі,
Не требугі накривугі,
Ані гругі, ані пругі,
Через дірки вітер вугі.

Заспіваймо по-російськи,
По-російськи:
Під шатроф добре споф,
Не требоф накривоф,
Ані гроф, ані проф,
Через дірки вітер воф.

Заспіваймо по-китайськи,
По-китайськи:
Під шатрінг добре спінг,
Не требінг накривінг,
Ані грінг, ані прінг,
Через дірки вітер вінг.

Заспіваймо по-грецьки,
По-грецьки:
Під шатрос добре спос,
Не требос накривос,
Ані грос, ані прос,
Через дірки вітер вос.

Заспіваймо по-латинськи,
По-латинськи:
Під шатратус добре спатус,
Не требатус накриватус,
Ані гратус, ані пратус,
Через дірки вітер ватус.

Заспіваймо по-жидівськи,
По-жидівськи:
Під шатрала добре спала,
Не требала накривала,
Ані грала, ані прала,
Через дірки вітер вала.

Заспіваймо по-індіянськи,
По-індіянськи:
Під шатрав добре спав,
Не требав накривав,
Ані грав, ані прав,
Через дірки вітер вав.

Заспіваймо по-австралійськи,
По-австралійськи:
Під шатрейт добре спейт,
Не требейт накривейт,
Ані грейт, ані прейт,
Через дірки вітер вейт.

Заспіваймо по-грузинськи,
По-грузинськи:
Під шатрадзе добре спадзе,
Не требадзе накривадзе,
Ані градзе, ані прадзе,
Через дірки вітер вадзе.

Коли у путь

С
Коли у путь, коли у путь,
С Г
Коли у путь сурма покличе,
С F
Ти пригадай наш давній звичай —
С G C
Веселу пісню заспівай.

ПРИСПІВ:
Бий барабан, бий барабан,
Бий барабан, лунайте труби.
Цілуй дівчину просто в губи
І келих повний наливай.

Султан завів собі гарем,
Жінок з півсотні має в нім.
І кожна може з них обнять.
Хотів би я султаном стать.
Та він нещасний чоловік:
Не п'є горілки цілий вік,
Бо не велить йому Коран.
Нехай же буде він султан.

ПРИСПІВ.
У Римі Папі добре жить,
Вино, як воду, може пить,
Ще й грошей повна келія.
Хотів би бути Папа я.
Та він нещасний чоловік:
Не знав кохання цілий вік.
А я не хочу бути один.
Нехай же буде Папа він.

ПРИСПІВ.
А я наллю собі бокал,
Перехилю, щоб він не впав,
Ще й обійму дівочий стан —
Тепер я Папа і султан.

Попереду!

А
Попереду жахи-шляхи,
А в чоботях мозоляки,
А мені те все байдуже,
Е
Бо біля мене справжній друже!

ПРИСПІВ:

А
Біля мене друже,
Тож мені байдуже,
Хай, як доля припече,
Д С
Поруч другове плече!

Голод, холод, спека, мряка,
Оборона чи атака,
А мені те все байдуже,
Бо біля мене справжній друже!

ПРИСПІВ.

Вороги вже недалеко,
Гострять шаблі та багнети!
А мені те все байдуже,
Бо біля мене справжній друже!

ПРИСПІВ.

А ворожа клята куля,
В серце глибоко пірнула!
А мені те все байдуже,
Бо біля мене справжній друже!

ПРИСПІВ.

Мамо рідна Україно,
Поцілуй благаю сина!
Бо мені те не байдуже,
Прощавай, не плач, мій друже!

НАРОДНІ ПІСНІ

«Буде хліб, буде й пісня!», — стверджує апробована віками народна мудрість. А що український народ славиться своєю працьовитістю, то й пісенний спадок нам дістався чималий.

Вражає він своїм різноманіттям не лише нас — нащадків та продовжувачів співочих традицій української нації, але й представників інших національностей, які зі замилюванням слухають наші народні пісні.

«Пісні — як перло многоцінне, як дивен скарб серед земних марнот», — пригадалися слова Ліни Костенко та її ж: «У пісні можу виспівати все».

Таки правда — наші народні пісні багаті не лише на мотиви і сюжети, але й на смисли. Відшукати і зрозуміти їх — наше завдання.

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Айстри
◆
Била мене мати
◆
Вербовая дощечка
◆
Вечоріє вже
◆
Ой, за гаєм, гаєм
◆
В Закарпатті радість стала
◆
В саду гуляла, квіти збирала
◆
Гей, нумо хлопці до зброї
◆
Гей, на горі там женці жнуть
◆
Горіла сосна палала
◆
Друже Ковалю
◆
За нашов стодолов
◆
Листя зелене
◆
Заспіваймо пісню веселеньку
◆
І шумить, і гуде
◆
Мав я раз дівчиноньку
◆

◆
Мазури
◆
Ой, по під гай зелененький
(Пісня про Довбуша)
◆
Ой, служив я в пана
◆
Ой, у вишневому саду
◆
Ой, чий то кінь стоїть
◆
Ой, чорна я си чорна
◆
Степ широкий
◆
Отаман
◆
Розпустили кучері дівчата
◆
Стоїть дівча над бистрою водою
◆
Цвіте терен
◆
Стрийський парк
◆
Чарівна скрипка
◆
Чом ти не прийшов
◆
Човен хитається серед води
◆
Шабелина
◆
Якби мені сивий кінь
◆
Чорні очка, як терен
◆

Айстри

Am E Am
В саду осіннім айстри білі
Dm G C
Схилили голови в журбі...
Dm G C
В моєму серці гаснуть сили: |
Dm E Am
Чужою стала я тобі... | (2)

Мені сімнадцятий минало
Весною, як сади цвіли,
Я про кохання ще й не знала, |
Ми тихо з сестрами жили. | (2)

Як я садила айстри білі,
То ти поміг мені полить...
З тих пір я мрію про кохання, |
З тих пір душа моя болить... | (2)

Як ти проходив мимо двору,
Я задивилась на твій стан,
Стояла довго під вербою, |
Поки вечірній спав туман... | (2)

Коли умру я від кохання,
То поховайте серед трав,
А ти, зірвавши айстру білу, |
Згадаєш, хто тебе кохав... | (2)

Била мене мати

F G7 C7
Била мене мати
A# C7 F
Березовим прутом
C7
Щоби я не стояла |
A# C7 F |
З молодим рекрутом. | (2)

А я собі стояла,
Аж кури запіли,
На двері воду лляла, |
Аби не рипіли. | (2)

На двері воду лляла,
На пальцях ходила,
Щоб мати не почула, |
Щоби не сварила. | (2)

А мати не спала,
Усе чисто чула,
Та й мене не сварила |
Сама такою була. | (2)

Вербовая дощечка

Am G Am G Am
Вербовая дощечка, дощечка,
Am G Am G Am
Ходить по ній Настечка, Настечка.

На всі боки мліла, мліла:
Відки милий приїде, приїде?
Що-с Настечці привезе, привезе?
Червоні чобітки, чобітки,
А підківки - брилітки, брилітки.
Загадав си женити, женити,
Дівча пиво варити, варити.
Ой ще пиво не грало, не грало,
Вже сі старців напхало, напхало.
Ой ще пиво не скисло, не скисло,
Вже сі старців натисло, натисло.

Вечоріє вже

Am Dm
Вечоріє вже, стихають діброви
Am F
Настає пора чарівна
Dm E C F
Цей вечірній час, час для нашої любові |
Dm B E Am
Нам обом дарує вже весна. | 2

Як полюбиш Ти, то знайдеш у небі
Й зустрічатимеш кожен раз,
Ясну зіроньку, ту що зійде до Тебе
У кохання радісний час.

А якщо наплинуть хмари раптово,
Не сумуй що місяць погас,
Вітер рознесе все розвіє і знову
Запалає зіронька для нас.

Ой, за гаєм, гаєм

G C G
Ой за гаєм-гаєм, гаєм зелененьким,
C G D7 G
Там орала дівчинонька воликом чорненьким. | (2)

Орала-орала, не вмiла гукати,
Попросила козаченька на скрипочку грати. | (2)

Козаченько грає, бровами моргає,
Вража ж його мати знає, на що він моргає. | (2)

Чи на мої воли, чи то на корови,
Чи на моє біле личко, чи на чорні брови. | (2)

Воли та корови усі поздыхають,
Біле личко чорні брови повік не злиняють. | (2)

В Закарпатті радість стала

Em B
В Закарпатті радість стала, та радість стала
Em
та Гей-Гей-Гей!
Em B
Україна там повстала, та там повстала
Em
та Гей-Гей-Гей!

ПРИСПІВ ДВІЧІ:

Em
Приказ! Струнко!
G
Прямо глянь! Гей!
Em
Там скачуть карі коні, там грають барабани,
B
Б'ють шаблями вправо-вліво, щоб серце не боліло
Em
Та Гей-Гей-Гей!

А мадяри наступали та наступали та Гей-Гей-Гей!
Україну забирали та забирали та Гей-Гей-Гей!

ПРИСПІВ ДВІЧІ.

Ми Вкраїну повернемо та повернемо та Гей-Гей-Гей!
І державу збудуємо та збудуємо та Гей-Гей-Гей!

ПРИСПІВ ДВІЧІ.

В саду гуляла, квіти збирала

Em
В саду гуляла, квіти збирала,
Am Em
В саду гуляла, квіти збирала,
H Em
Кого любила, причарувала. | (2)

Причарувала серце і душу, |
Тепер з тобою гуляти мушу. | (2)

А я й учора не була дома, |
Та й полюбила хлопця другого. | (2)

Більше не вийду, з тобою не стану, |
Вишлю я сестру таку саму. | (2)

А я з сестрою всю ніч простою, |
Не та розмова, що із тобою. | (2)

Не та розмова, не ті і слова, |
Не білолиця, не чорноброва. | (2)

В саду гуляла, квіти збирала, |
Кого любила, причарувала. | (2)

Причарувала серце і душу, |
Тепер з тобою гуляти мушу. | (2)

Гей, нумо хлопці до зброї

C
Гей, нум, хлопці, до зброї,
G
На герць погуляти!
C G
Слави добувати.

ПРИСПІВ:

C
Ой чи пан, чи пропав,
G
Двічі не вмирати,
F G C
Гей, нумо, хлопці, до зброї!

Гей, гукнемо з гаківниць,
Вдаримо з гармати,
Блиснемо шаблями!

ПРИСПІВ.

Нам допоможе святий Юр,
Ще й Пречиста Мати
Лихо звоювати!

ПРИСПІВ.

Гей, на горі там женці жнуть

Dm Gm Dm/A A7 Dm
Гей, на горі там женці жнуть,
Dm Gm Dm/A A7 Dm C7
Гей, на горі там женці жну-уть,
F F7 A# F Gm
А попід горою, яром, долино-ю
Dm/A A7 Dm
Коза - ки йдуть.
A# C7 F
Гей, долиною, гей,
F7 A# F Gm Dm/A A7 Dm
Ши-ро-ко-ю коза - ки йдуть.

Попереду Дорошенко | (2)
Веде своє військо, військо Запорозьке
Хорошенько.
Гей, долиною, гей,
Широкою хорошенько.

А позаду Сагайдачний, | (2)
Що проміняв жінку на тютюн та люльку,
Необачний.
Гей, долиною, гей,
Широкою необачний.

Гей вернися, Сагайдачний, | (2)
Візьми свою жінку,
Віддай тютюн, люльку, необачний.
Гей, долиною, гей,
Широкою необачний.

Мені жінка не годиться, | (2)
А тютюн та люлька козаку в дорозі
Знадобиться.
Гей, долиною, гей,
Широкою знадобиться.

Гей хто в лісі, озовися, | (2)
Та викрешем вогню і потягнем люльку,
Не журися.
Гей, долиною, гей,
Широкою не журися.

Горіла сосна, палала

Am E Am G
Горіла сосна, палала,
C G
Горіла сосна, палала, під ней дівчина стояла
Am E Am G
Під ней дівчина стояла
C G
Горіла сосна, палала, під ней дівчина стояла
Am E Am
Під ней дівчина стояла

Під ней дівчина стояла,
Під ней дівчина стояла,
русяву косу чесала

Ой, коси ви мої,
Ой, коси ви мої,
довго служили ви мені

Більше служить не будете,
Більше служить не будете,
під білий вельон підете

Під білий вельон з кінтцями,
Під білий вельон з кінтцями,
більш не підеш ти з хлопцями

Під білий вельон під хустку,
Під білий вельон під хустку,
більш не підеш ти за дружку

Під білий вельон під вінок,
Під білий вельон під вінок,
більш не підеш ти у танок.

Друже Ковалю

Am Dm
Четверту добу уриваються плови,
E Am
Сльозиться у схроні зволожений мур.
Dm Am
Не плачте душею, мій друже Ковалю,
E Am
Бо дуже нелегко й мені самому.

Уже котрий тиждень чекаємо грипсу,
Коли запалає Україна в огні.
Мій друже Ковалю, затягнемо пісню,
Бо дуже нелегко й самому мені.

Кудись наші коні помчали далеко
І долю понесли у зоряну ніч.
Нам сниться в розлуці згорьований батько,
Зсивіла дружина приходить у сні.

А нам би одверто агітки лукаві
Розбити об святість твердої руки.
Та іменем нашим свої чорні справи
Ізнову прикрили московські полки.

І мачуху долю, й брехливу неславу
Нам подарували звитяжні роки.
Тож будьмо незламні, мій друже Ковалю,
На славу Україні, на вічні віки!

За наших стодолов

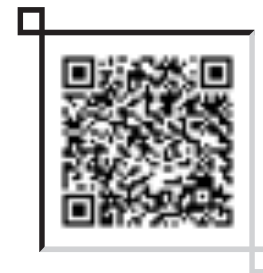
F
За наших стодолов
C F
Видно чуже село,
C F B
Сюди подивлюся, туди подивлюся,
F C
Всюди ми весело.

Мамцю ж моя, мамцю,
За кого мя даєш,
Він ня буде бити, не буде любити,
Що ти си гадаєш.

Віддай мене, мамцю,
За кого я хочу,
Хоч ня буде бити, не буде любити,
Нікому не скажу.

Віддала мя мамця,
За кого я хтіла.
Шуміла нагайка, | (2)
Коло мого тіла.

Шуміла нагайка,
Ще й ся звивала,
Біле тіло почорніло, | (2)
Мати це не взнала.

Листя зелене

Am Dm G C Am
Листя зелене падає з клена.
Dm E Am
Ти не вернешся більше до мене,
Dm G C Am
Не посміхнешся, не поцілуєш,
Dm E Am
В далекім краю ти десь мандруєш...

ПРИСПІВ:

Dm G C Am
Тебе вже більш нема, тебе вже більш нема,
Dm G C Am
А листя опадає з клена.
Dm G C Am
Тебе вже більш нема, тебе вже більш нема,
Dm E Am
Ти полетіла десь від мене.

Разом ходили, разом гуляли,
І білі квіти в букет збирали.
А з листя клена вінки ти плела,
А десь співала пташка весела.

ПРИСПІВ.

Заспіваймо пісню веселеньку

Am E7 Am
Заспіваймо пісню веселеньку,
E7 Am
Про сусідку молоденьку,
C G
Про сусідку заспіваймо,
Dm E E7
Серце наше звеселяймо!

C G7
- Ой, сусідко, сусідко, сусідко,
C
Позич мені решітку, решітку:
Am Dm
Я си муки потрясу, потрясу, |
E Am
Завтра вранці принесу, принесу. | (2)

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про венгерку молоденьку,
Про венгерку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!
- Ой, венгерко, венгерко, венгерко,
Позич мені люстерко, люстерко:
Я си вуса підкручу, підкручу, |
Завтра вранці доручу, доручу. | (2)

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про жіночку молоденьку,
Про жіночку заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!
Маю жінку молоду, молоду,
Не пуцу ї по воду, по воду:
Могла би ся втопити, втопити, |
Мусів би ся женити, женити | (2)

Заспіваймо пісню веселеньку,
Про мандрівця молоденького,
Про мандрівця заспіваймо,
Серце наше звеселяймо!
- Ой, дівчино, не вір ми, не вір ми,
Бо я хлопець мандрівний, мандрівний,
Я мандрую тут і там, тут і там, |
Подобаюсь дівчатам, дівчатам. | (2)

І шумить, І гуде!

D
І шумить, і гуде,
Дрібний дощик іде.
G
А хто мене, молодую,
А D
Та й додому проведе?
G

Обізвався козак
У зеленім саду:
Гуляй, гуляй, дівчинонько | (2)
Я додому проведу! | (2)

Ой прошу ж я тебе,
Не веди ж ти мене.
Бо сердиту матір маю, | (2)
Буде бити мене. | (2)

Ой ти, ненько моя,
А я донька твоя,
Тоді було бити-вчити, | (2)
Як маленька була. | (2)

А тепер я велика,
Треба мені чоловіка:
Ні старого, ні малого — | (2)
Козаченька молодого. | (2)

Щоб у полі орав,
І у домі дбав,
Ой а мене, молодую, | (2)
Та хазяйкою звав! | (2)

Мав я раз дівчиноньку

G D G
Мав я раз дівчиноньку, чепурненьку,
G D G
Любу щебетушечку, рум'яненьку,

ПРИСПІВ:
C G D G
Гей! Гей! Га! Уха-ха!
C G D G
Дівчино, рибчино, молода.

Посилав я старостів у неділю,
Думав, погуляємо на весіллю.

ПРИСПІВ.

Мали повернутися з рушниками,
Але повернулися з гарбузами.

ПРИСПІВ.

Бо вона багата, а я бідний.
Всьому супротився батько рідний

ПРИСПІВ.

Думав я втопитися з тої злості,
Та вода холодная, ломить кості.

ПРИСПІВ.

Думав я застрілитись із рушниці,
Порох був замочений в порошниці.

ПРИСПІВ.

Щоби врятуватися від спокуси,
Пішов записався я в усусуси.

ПРИСПІВ.

Вже про галичаночку не думаю,
Бо на Надніпрянщині десять маю.

ПРИСПІВ.

Мазури

Лемківська пісня

Dm
Ой з гори, з гори,
F
Їдуть мазури
C A
Встань, встань, єдиначко
Dm A
Дай, дай, ми сердечко
Dm
Дай коням води.
C F C A
Встань, встань, єдиначко
Dm A
Дай, дай, ми сердечко
Dm
Дай коням води.

Я не можу встать
Коням води дати
Мамка заказала
Штоб я з ночі не вставала
Коней напоють.

Мамки ся не бій,
На коня сідай
Підем в чужі краї
Там суть красні обичаї,
Мальований краї.

Приз двір їхали
Люди плакали
Што то за єдинак,
Што то за дівчина
Їдуть з панями.

Вшитко є моє
Што є на возі
Хустка і віночок
Ще й обручка-перстеночок
В мамки на столі.

Ой, по під гай зелененький

Пісня про Довбуша

Гаєм, гаєм зелененьким...
Ішов Довбуш молоденький,

Ой по-під гай зелененький
Ходить Довбуш молоденький

На ніженьку налягає,
Топірцем ся підпирає.

Ой, ви, хлопці, свистом-свистом,
Засипає стежки листом.

Ой, ви, хлопці, бігом-бігом,
Замітає стежки снігом.

Аби Кути не минути,
До Космача повернути.

До Космача, та й до Дзвінки,
До Штефанової жінки.

Добрий вечір, Штефанова!
Чи вечеря вже готова?

А вечеря не готова,
Бо Штефана нема вдома.

Він поїхав петлювати,
Мабудь буде ночувати .

Штефан пішов на роботу,
Повернеться у суботу.

Чи будеш нам відкривати?
Чи самим ся добувати?

В мене двері тисовії,
На них замки сталевії.

Не допоможуть замки твої,
Як підставлю плечі свої.

Довбуш начав налягати,
Стали двері ся ламати.

Довбуш двері відкриває / Довбуш плечі підкладає,
Штефан в Довбуша стріляє.

Як устрілив в праве плече,
А з лівого кровця тече.

Бо знав добре поціляти,
Довбуш буде помирати.

Ой, ви, хлопці, ой, ви мої,
Візьміть мене з хати тої.

Ой, ви, хлопці, ви, молодці,
Беріть мене на топорці.

Беріть мене на топори,
Занесіть мя в чорні гори.

Занесіть мя в Верховину,
Де родився, там най згину.

Там родились тато й мати,
Там я буду спочивати.

Сріблом-златом поділіться,
Та й за мною не журіться.

Штефанові дайте мірку,
Бо я любив його жінку.

Штефанісі дайте сала,
Бо вона мене кохала.

Тай топірці занежайте,
Крови більш не проливайте.

Бо кров людська — не водиця,
Проливати не годиться.

Як будемо газдувати,
Жінкам правди не казати!

Не журіться, пане-браття, -
Ще повстане Прикарпаття!

Ой, попід гай зелененький
Ходить Довбуш молоденький.

* Послідовність повторів рядків
для кожної строфи: 1-1-2-2-1-2-2

Ой, служив я в пана

Em Am
Ой, служив я в пана

Em Am
Та на перше літо —

Em Am
Заслужив я в пана

G H
Курочку за літо.

Em
А та курка-чубатурка

Am G Em
По садочку ходить та й ходить,
Am G Em
Курчаточок водить та й водить.

Ой, служив я в пана
Та на друге літо —

Заслужив я в пана
Качечку за літо.

А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка

По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой, служив я в пана
Та на третє літо —

Заслужив я в пана
Гусочку за літо.

А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,

А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой, служив я в пана
Та на четверте літо —

Заслужив я в пана
Індика за літо.

А той індик шпиндик - шпиндик,
А те гуся суся-сюся,

А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка

По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой, служив я в пана
Та й на п'яте літо -
Заслужив я в пана
Барана за літо.
А той баран круторогий -
Скочив бабі межі ноги,
А той індик шпіндик - шпіндик,
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой, служив я в пана
Та й на шосте літо —
Заслужив я в пана
Телятко за літо.
А те теля хвостом меля,
А той баран круторогий —
Скочив бабі межі ноги,
А той шпіндик-шпіндик,
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Як служив я в пана
Та й на сьоме літо та й літо —
Заслужив я в пана
Дівчину за літо.
А те дівча напилосся,
Впало з печі, забилося.
А те теля хвостом меля,
А той баран круторогий —
Скочив бабі межі ноги,
А той індик шпіндик-шпіндик,
А те гуся суся-сюся,
А те кача дрібно скаче,
А та курка-чубатурка
По садочку ходить та й ходить,
Курчаточок водить та й водить.

Ой, у вишневому саду

Gm D#
Ой у вишневому саду
D7 Gm
Там соловейко щебетав
Cm D7
Додому я просилася |
Gm
А ти мене все не пускав. | (2)

«Ти милий мій, а я твоя.
Пусти мене, зійшла зоря.
Проснеться матінка моя, |
Буде питать, де була я.» | (2)

А ти їй дай такий відповідь:
«Яка прекрасна майська ніч.
Весна іде, красу несе |
І тій красі радіє все.» | (2)

«Доню моя, не в тому річ.
Де ти блукала цілу ніч?
Чому розплетена коса |
А на очах блистить сльоза?» | (2)

«Коса моя розплетена —
Її подруги розплели.
А на очах блистить сльоза, |
Бо з милим я прощалася. | (2)

Мамо моя, ти вже стара,
А я щаслива, молода.
Я жити хочу, я люблю. |
Мамо, не лай доню свою.» | (2)

Ой, чий то кінь стоїть

Am E Am
Ой, чий то кінь стоїть,
Am E Am
Що сива гривонька,
C
Сподобалась мені,
G
Сподобалась мені,
Am E Am
Тая дівчинонька.

Не так та дівчина,
Як біле личенько,
Подай же дівчино.
Подай же гарная.
На коня рученьку.

Дівчина підійшла,
Рученьку подала.
Бодай же я була,
Бодай же я була,
Кохання не знала.

Кохання-кохання
З вечора до рання
Як сонечко зійде,
Як сонечко зійде
Кохання відійде.

Ой, чорна я си чорна

F C
Ой, чорна я си чорна,
F C F
Чорнява, як циганка.
B
Чом си полюбила,
F
Чом си полюбила,
C F
Чорнявого Іванка.

Іванко ти Іванко,
Сорочка вишиванка,
Високий та стрункий, | (2)
Ще й на бороді ямка.

Марусю ти Марусю,
Люблю я твою вроду.
Люблю дивитися, | (2)
Як ти ідеш по воду.

Як ти ідеш по воду,
Вертаєшся з водою,
Люблю дивитися, | (2)
Марусю за тобою.

У лісі два дубочки,
Обидва зелененькі.
Ми такі паровані, | (2)
Обоє чорнявенькі.

Поїхав та й поїхав,
Маруся заридала.
Іванкові призналась, | (2)
Що вона його кохає

Степ широкий

Em D C D Em

Степ широкий розстелився аж до небокраю

Em D C D Em

Вітер буйний лиш один в тім степу гуляє

C D G

Сонце випалило степ, ні води краплинки

Em D C D Em

В тім степу козак іде в латаній свитині.

Він іде, не знає й сам скільки йти ще треба

А кругом куди не гляне все земля і небо

І згадалася йому вся його родина

І згадалася йому вільна Україна.

Ворон кричє в вишині, більше сил немає

Білосніжна пелена очі затуляє

Чи побачу я іще всю свою родину

Чи побачу я іще вільну Україну.

Отаман

C

Десь далеко на світі,

F

Там, де місяць тільки світить,

C G

Жив великий отаман,

C

Він земельку мав свою

F

І весь час був собою,

C G7 C

Жив на світі такий отаман.

ПРИСПІВ:

F

Я б хотів, я б хотів,

C

Жити, як той отаман,

G C

І дівчину-українку мати там,

C

Жив би я десь у степу,

F

Де клеочуть лелеки,

C G C

Де весело мої діти будуть жити.

Отамана діти жили

Там, де ся родили,

Ніхто їм того не боронив,

Вони все могли робити,

По-своєму говорити,

Так як батько колись їх навчив.

ПРИСПІВ.

Ми віродим Україну —

Нашу Батьківщину.

Вже наш прапор знов замайорів.

Ми будемо довго жити,

По-своєму говорити,

Так, як батько колись нас навчив.

ПРИСПІВ.

Розпустили кучері дівчата

Dm A7 Dm A7
Розпустили кучері дівчата,
Dm C F D7
Ще й підвели брови для краси.
Gm C F Dm (A7)
Тільки ти роби, як вчила мати, |
Gm A7 Dm D7
Не обрізуй русої коси. | (2)

Хай вона росте густа та пишна
Чорнобровим хлопцям на біду.
Я ж тобі, моя чарівна вишне, |
Сам троянди в коси заплету. | (2)

ПРИСПІВ:

Gm C F Dm
Плач, кохана, плач, тебе я розлюбив, |
Gm A7 Dm
А може я тебе ніколи не любив. | (2)

Стану рано вранці до схід сонця,
Назбираю квітів запашних.
Що є краще за дівочі коси, |
Ще й троянди вплетені у них. | (2)

Кажуть, всі дівчата однакові,
Та одна у сни мої ввійшла,
Полонила серце юнакові, |
А ключі від свого не дала. | (2)

ПРИСПІВ.

Як настане день твого весілля,
Ти розпустиш коси чарівні,
Ой яка ж ти гарна, моя мила, |
В косах ти сподобалась мені. | (2)

ПРИСПІВ.

Стоїть дівча над бистрою водою

A E
Стоїть дівча над бистрою водою
E A
І так тихенько пісню гомонить:
D A
«Бистра вода, візьми мене з собою
E A
Бо я не можу більш на світі жить».

Ти приходив до мене о півночі
Саме тоді коли я міцно сплю
І цілував заплакані очі
І говорив не плач мила люблю.

Скажи нащо тебе я полюбила
Скажи нащо повірила тобі
Якби не ти, сумна я б не ходила
І день і ніч не плакала б в журбі.

Без тебе я як цвіт без сонця в'яну,
Без тебе ох! як тяжко в світі жить
Скажи о де я чарів цих дістану,
Щоби тебе забуть і розлюбить.

Стоїть дівча над бистрою водою
І так жалібно пісню гомонить:
«Бистра вода, візьми мене з собою.
Бо я не можу більш на світі жить».

Цвіте терен

Em H Em
Цвіте терен, цвіте терен,
H Em D
А цвіт опадає.
G D G H
Хто в любові не знається — |
Em H Em (D7)
Той горя не знає. | (2)

А я молода дівчина
Та й горя зазнала:
Вечероньки не доїла, |
Нічки не доспала. | (2)

Візьму я собі кріселечко,
Сяду край віконця.
Іще очі не дрімали |
А вже сходить сонце. | (2)

Ой дрімайте, не дрімайте,
Не будете спати.
Десь поїхав мій миленький |
Іншої шукати | (2)

Цвіте терен, цвіте терен,
А цвіт опадає.
Хто в любові не знається — |
Той горя не знає. | (2)

Ти важей, моя кохана, ти важей.
У трамвай ти на ходу не залажєй.
Бо трамвай хопит за ногу і потягне на дорогу,
Ти важей, моя кохана, ти важей.

Ти важей, моя кохана, ти важей.
З самолёта з парашутом не скачєй,
Бо парашут ся не відкриє — кров тя нагла відраз влиє.

Ти важей, моя кохана, ти важей.
Бо парашут ся не відкриє.
Хто ж тоді ми ноги вмие?
Ти важей, моя кохана, ти важей.

Ти важей, моя кохана, ти важей.
Свої очі в чорну фарбу не мачєй,
Бо ті фарба виїсть очі.
Хто ж тебе сліпаку схоче?
Ти важей, моя кохана, ти важей.

Ти важей, моя кохана, ти важей.
До сусіда, до Івана не лажєй,
Бо Іван така скотина — раз і два і вже дитина.
Ти важей, моя кохана, ти важей.

А в той вечір із дахівки падав дощ.
Ти сиділа в теплій хаті й жерла борщ.
Ти сиділа в теплій хаті й напихалася борщем,
А я мокнув як той дурень під дощем.

Якось раз сказала ти мені: «Іван,
Приходжєй, ми разом ляжем на диван.»
Кілько раз до тя приходив, бився моров я об сходи.
Ну а вчора ти поставила капкан.

Зачекай, моя кохана, зачекай.
Прийде час і ти сама прийдєш на чай,
А я тебе підкаравулю і наб'ю на пузі гулю.
Зачекай моя кохана, зачекай.

Було літо, була осінь вже зима.
Темнов стежков ти із танців йдєш сама.
Я тебе підкаравулив і ти пішла додому з гулев
Була в нас одна дівчина, вже нема.

Стрийський парк

Am E Am E
В Стрийськім парку ми ся здибали з тобов.
Am G7 C A7
Межи нами ся зашпортала любов.
Dm G7
А та любов як чорна шмата,
C Am
Шо на вітрі ся калата
Dm E Am A7
За тобов — моя кохана за тобов. (останні 3 рядки - двічі)

Чарівна скрипка

Em Am
Сіла птаха білокрила на тополю,
D G H7
Сіло сонце понад вечір за поля.
Em Am
Покохала, покохала я до болю
H7 Em
Молодого, молодого скрипалю.

Покохала, зачарована струною,
Заблукала та мелодія в гаю.
В гай зелений журавлиною весною
Я принесла своє серце скрипалю.

Йшла до нього, наче місячна царівна,
Йшла до нього, як до березня весна.
І не знала, що та музика чарівна
Не для мене, а для іншої луна.

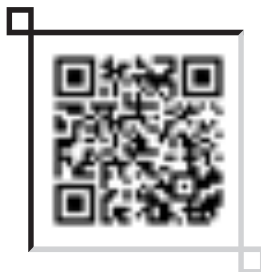
Чом ти не прийшов?

Am
Чом ти не прийшов, як місяць зійшов?
C A
Я тебе чекала
Dm Am
Чи коня не мав, чи стежки не знав, |
C Dm E Am
Мати не пускала? | (2)

І коня я мав, і стежку я знав,
І мати пускала —
Найменша сестра, бодай не зросла, |
Сідельце сховала. | (2)

А старша сестра сідельце знайшла,
Коня осідлала —
«Поїдь, братику, до дівчиноньки, |
Що тебе чекала» | (2)

Тече річенька, невеличенька,
Схочу перескочу,
Віддайте мене, моя матінко, |
За кого я схочу. | (2)

Човен хитається серед води

F
Човен хитається серед води,
C F
Плеще об хвилю весло.
F
В місячнім сяйві біліють сади,
C F
Здалека видно село.
A# F
Люба дівчино прийди, прийди |
C F
Забудем денне зло. | (2)

F C7 F
Човен по воді вихитується,
F C7 F
Козак дівчини випитується:

F A#
Чом в тебе, дівчино,
C7 F
Уста солоденькі?
F C7
Щоб їх цілував
F
Мій милесенький.

Човен хитається серед води,
Тільки одні комиші.
З вітром жартуючи на всі лади,
Ворушать тишу ночі.

Люба дівчино прийди, прийди, |
Дати розраду душі. | (2)

Човен по воді
Вихитується,
Козак дівчини
Випитується:

- Чом в тебе, дівчино,
Очка чорнесенькі?
- Від темної нічки,
Мій милесенький.

Шабелина

Dm A7 Dm A7
Ой, хмариться, туманиться,
Dm C F
Дрібні дощі йдуть.
F C F Gm
Там молоді жовнярики |
Dm A7 Dm
Мед-горілку п'ють. | (2)

П'ють горілку, ще й наливку,
Їдять пампушки,
Та ще й собі споглядають |
На чужі жінки. | (2)

Чужа жінка, як ягідка,
Як вишневий цвіт,
А ти ж мені, шабелино, |
Зав'язала світ. | (2)

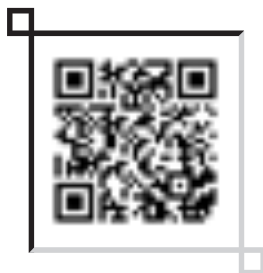
Візьму я ж тебе, шабелино,
Та й за гострий край,
Пущу я ж тебе, шабелино, |
В глибокий Дунай. | (2)

Плавай, плавай, шабелино,
Вчися плавати,
А я піду, молод жовняр, |
Жінку шукати. | (2)

А як я собі, шабелино,
Жіночку знайду,
Тоді я тебе, шабелино, |
До боку припну. | (2)

Ой, хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть.
Там молоді жовнярики |
Мед-горілку п'ють. | (2)

Ой хмариться, туманиться,
Дрібні дощі йдуть.
Там молоді жовнярики |
Мед-горілку п'ють. | (2)

Якби мені сивий кінь

Am
Якби мені сивий кінь,
G
Я сидельце маю,
Am
Поїхав би за Дунай,
E7 Am
Там дівчину маю.

ПРИСПІВ:
Dm G7
А я все дивлюся,
C
Де моя Маруся,
Dm
А я все дивлюся,
E7 Am
Де ж ти моя Маруся.

Як приїхав за Дунай,
Як прийшов до хати,
Стара баба, старий дід,
Ще й дівка кирпата.

ПРИСПІВ.

Як прийшов я в хату,
Дали мені сісти,
Поставили бараболі,
Не лупленої їсти.

ПРИСПІВ.

А я тії бараболі,
По столі качаю,
На полиці паляниці,
Я до них моргаю.

ПРИСПІВ.

Погасили каганець,
Полягали спати,
Я за тії паляниці,
Та й давай тікати.

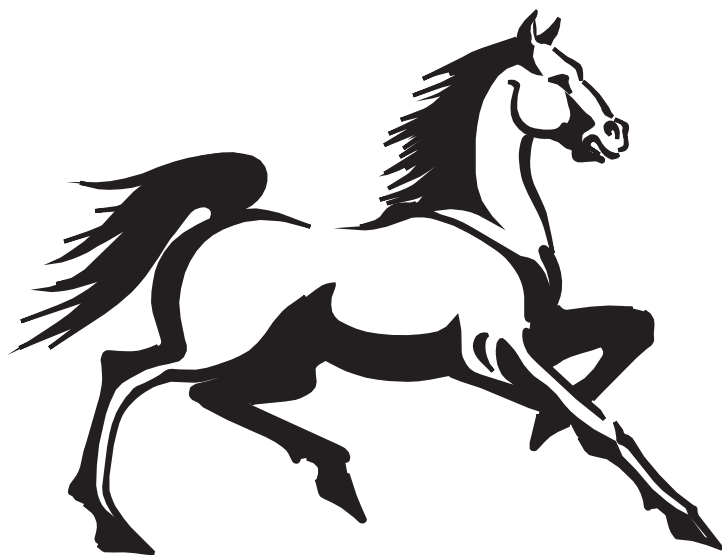
ПРИСПІВ.

Не попав у двері я,
А в стовп головою,
Отаке то приключилось,
Лишенько зі мною.

ПРИСПІВ.

Як тікав я через тин,
Через перелази,
Били мене ціпом, ціпом,
аж чотири рази.

ПРИСПІВ.

Чорні очка, чорні очка як терен

G D7 G
Чорні очка, чорні очка як терен,
C D7
Чорні очка як терен, як терен, як терен,
G
Коли ж ми ся поберем, поберем?

Поберемся, поберемся в неділю,
Поберемся в неділю, в неділю, в неділю,
Маю ж на тя надію, надію.

Прийде така, прийде така неділя
Прийде така неділя, неділя, неділя,
Що в нас буде весілля, весілля.

Куди ж ти мя, куди ж ти мя поведеш,
Куди ж ти мя поведеш, поведеш, поведеш,
Як ти хати не маєш, не маєш?

Поведу тя, поведу тя в чужую,
Поведу тя в чужую, в чужую, в чужую,
Поки свою збудую, збудую.

Постав хату, постав хату з лободи,
Постав хату з лободи, з лободи, з лободи,
А в чужую не веди, не веди.

Чужа хата, чужа хата така,
Чужа хата така, така, така,
Як свекруха лихая, лихая.

Як не лає, як не лає, то бурчить,
Як не лає, то бурчить, то бурчить, то бурчить,
А все ж вона не мовчить, не мовчить.

КОЗАЦЬКІ ПІСНІ

Коли йдеться про козацькі пісні, то одразу на думку спадає мелодія знаменитого «Запорізького маршу». Твір цей народився всередині ХХ століття, а перше його публічне виконання датується 1969 роком! Але саме «Запорізький марш», створений сліпим бандуристом Євгеном Адамцевичем, є однією із музичних перлин та візитівок України. Секрет успіху простий — його автор черпав натхнення із козацьких дум та пісень, а тема однієї із них «Ой на горі та й женці жнуть», чітко прослідковується в композиції.

Не в останню чергу ця мелодія стала популярною завдяки фільму «Пропала грамота» з Іваном Миколайчуком у головній ролі. Звідти ж хрестоматійна фраза: «Коли козак співає — душа його плаче». Але в козацьких піснях плачу немає. Низове лицарство сприймало смерть, як невід’ємний елемент боротьби за праве діло, нагорода за яке чекає не на землі, а на небі. Тому й, мабуть, улюбленою метафорою козацьких пісень є зображення смерті, як одруження або непробудного сну.

А ще в їхніх текстах відчувається правдивий дух козацької вольниці, звук сурми, «бандура, бубен і сопілка», дзенькіт шабель, подих вітру на безкраїх просторах Великого Лугу, гуркіт води на порогах Дніпра, відгомін затихаючого бою та тріпотіння хоругвов...

Щоб почути їх — потрібно лише зупинитися і послухати. Відкрити своє серце. А воно підкаже мелодію і пробудить давно призабуті слова. Нагадає — хто ми є і чиї ми діти.

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Жінка другава

Їхав, їхав козак містом

Їхав козак на війноньку

Їхали козаки

Колір чорний

Сего року сумні свята

Розпрягайте, хлопці, коні

Чорний ворон

Жінка другава

Em Am H7 Em C D G

Жив та був собі козак - зірвіголова.

Am H7 Em Am H7 Em

Та сподобалась йому жінка другава...

C D G Am H7 Em

Та сподобалась йому жінка другава.

Ніби й досі і не жив, відшукав траву —

Попри Бога зворожив жінку другава. (2)

Довелись іти на Січ під хоругвами.

Та не з ним були в ту ніч жінка другава. (2)

Сумно шабельки дзвенять, пил та згарище.

Ідуть на ворожу рать два товариша. (2)

Втричі більше ворогів. Друг знесилений.

Пролунало поміж гір: «Прощай, милая!» (2)

Козак коника обняв, б'є попругою.

Кулю на себе прийняв, яка другові. (2)

Поверталися на Січ під хоругвами.

Гірко плакала в ту ніч жінка другава. (2)

Їхав, їхав козак містом

Dm B C

Їхав, їхав козак містом,

F Gm A7 Dm (B)

Під копитом камінь тріснув, да раз, два. (2)

Під копитом камінь тріснув

Соловейко в гаю свиснув, да раз, два. (2)

Соловію, рідний брате,

Виклич мені дівча з хати, да раз, два. (2)

Виклич мені дівча з хати

Щось я маю в їй спитати, да раз, два. (2)

Щось я маю в їй спитати:

Чи не була вчора мати, да раз, два. (2)

Чи не була, не карала,

Що з козаком розмовляла, да раз, два. (2)

Їхав, їхав козак містом,

Під копитом камінь тріснув, да раз, два. (2)

Їхав козак на війноньку

Кубанський варіант

Am E Am
Їхав козак на війноньку,
C Gm C
Сказав: прощай, дівчинонько,
Dm C E Am
Прощай, дівчино чорнобровонька,
DM E Am
Я їду в чужую сторононьку.

Їдь же, козаче, не майся,
Швидче до дому вертайся,
Та й не забувайся про чорнії брови,
Що ти у їх улюблявся.

Дай же, дівчино, хустину,
Може в бою я загину.
Темної ночі скриються очі,
Та й понесуть на могилу.

Дала дівчина хустину,
В бою козаче загинув,
Темної ночі скрилися очі,
Та й у козацькій могилі.

Ніхто не чує, не баче,
Де лежить тіло козаче.
Тільки чорний вороне сидить на могилі,
Сидить та й сумненько криче.

Їхали козаки

Dm Gm A Dm
Їхали козаки із дону додому
C Dm
Підманули Галю, забрали з собою.

ПРИСПІВ:

Gm C F
Ой, ти Галю, Галю ж молодая
Gm A Dm
Підманули Галю, забрали з собою.

Поїхали з нами, з нами козаками
Ліпше тобі буде, ніж в рідної мами.

ПРИСПІВ.

Везли, везли Галю, темними лісами
Прив'язали Галю до сосни косами.

ПРИСПІВ.

Розбрелись по лісу, назбирали хмизу
Підпалили сосну від гори до низу.

ПРИСПІВ.

Горить, горить сосна, горить та палає
Кричить Галя криком, кричить промовляє.

ПРИСПІВ.

Хто у лісі буде, той мене почує
Той, хто дочок має, хай їх навчає.

ПРИСПІВ.

Колір чорний

Am
Щоб співати колір чорний,
E Am G
Дав голос свій.
C
І тобі одній покорний |
G C E
Я співаю колір чорний, |
Am
Бо це колір мій. | (2)
E Am
Бо це колір мій |
Мене мати в чорну днину
На світ привела.
Чорні очі мені дала, |
В чорних думках колисала, | (2)
І чорну як ніч, доленьку дала. |

Отаке-то життя чорне
Чекає мене.
І дівчина не пригорне, |
Як згадає життя чорне, | (2)
І не спом'яне. |
І ніхто вже не заплаче
По смерті моїй.
Тільки чорний крук закричав, |
Чорна хмаронька заплаче | (2)
Дощем по мені. |

Щоб співати колір чорний,
Дав би голос свій.
І тобі одній покорний, |
Я співаю колір чорний, | (2)
Бо це колір мій |

Сего року сумні свята

Сего року сумні свята —
Коновальця кров пролята.

Встань, Хмельницький, встань, Богдане,
Повставайте всі гетьмани!

А ви, хлопці молодії,
Куйте кулі сталевії.

Куйте кулі, накувайте,
Україні волю дайте!

Встань Тарасе, пробудися,
На свій нарід подивися!

Як він тяжко тут бідує
І по тюрмах голодує.

Встань Тарасе, встань Богдане,
Повставайте всі гетьмани!

Най воскресне тая слава,
Що в степу шістсот літ спала.

Нехай лютий ворог знає:
Україна воскресає!

Розпрягайте, хлопці, коні

Dm
Розпрягайте, хлопці, коні,
F C F D
Тай лягайте спочивать.
Gm Dm
А я піду в сад зелений,
A Dm
В сад криниченьку копать.

ПРИСПІВ:

Маруся раз, два, три, калина.
Чорнявая дівчина
В саду ягоди рвала.

Копав, копав криниченьку,
У вишневому саду.
Чи не вийде дівчинонька
Рано-вранці по воду?
ПРИСПІВ.

Вийшла, вийшла дівчинонька
Рано-вранці воду брать,
А за нею козаченько
Веде коня напувать.
ПРИСПІВ.

Просив, просив відеречка —
Вона йому не дала.
Дарував їй злотий перстень —
Вона його не взяла.
ПРИСПІВ.

Знаю, знаю, дівчинонько,
Чим я тебе образив.
Що я вчора із вечора
Кращу тебе полюбив.
ПРИСПІВ.

Вона ростом невеличка,
Ще й літами молода.
Руса коса до пояса,
В косі стрічка золота.
ПРИСПІВ.

Запрягайте, хлопці, коні
Годі далі спочивать,
Тай поїдем в степ широкий
Славу-волю здобувать
ПРИСПІВ.

Чорний Ворон

Em G
Бути чи не бути, виживеш чи ні,
D H7
Житемеш на волі, а жив у ярмі.
Em D G
Благослови, мати, сина козака
H7
І наших хлопців з отаманом.

ПРИСПІВ:

Em
В степу широкий, в чистім полі
D G
Шукав козак кращої долі,
Em Am
Пробила куля гостра бурку і жупан
D7 G
Та не здригнувся Чорний Ворон отаман,
H7 C H7 Em
Душа козацька - Холодний Яр.

Чорнії жупани, чорнії штики,
На вороних конях їдуть козаки,
Зранені шаблями, стріляні не раз,
Пам'ятає, хлопці, Україна вас!

ПРИСПІВ.

Ні жалю, ні болю - тільки вітру свист,
Він козацьку славу по світах розніс,
Плаче стара мати, кінь копитом б'є,
А лихії люди ділять не своє.

У степу широкий, у чистім полі
Де не пасуться наші коні,
Де ж тая сила, де шаблюка, де наган?
О, гірко-гірко плакав гордий отаман,
Душа козацька — Холодний Яр!

Em Am
Хапайтеся, хлопці, за шаблюку, за наган,
D7 G
І знов воскресне Чорний Ворон отаман,
H7 C H7 Em
Душа козацька — Холодний Яр!
H7 C H7 Em
Душа козацька — Холодний Яр!

А ще, деякі з цих пісень можна назвати справжніми підпільниками, адже, попри заборону, люди продовжували їх співати і в середині століття, що минуло, і в його 70 та 80 роки. От тільки слово «стрілець» міняли на «козак». І вже «Їхав козак на війноньку. Прощав свою дівчиноньку...», і вже «А ми тую козацькую славу збережемо, А ми нашу славу Україну, гей-гей, розвеселимо!». Але ж, пригадуєте, про дух правди та патріотизму, який заклали в ці пісні їх автори?! Його приховати неможливо!

СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ

Народжені на початку ХХ століття, в буремні роки Першої світової війни, ці пісні зазнали чимало перепитій та заборон, адже в їх рядках автори заховали дивовижний дух, що кличе до поступу, зміни та бадьорить серце. Ці пісні на диво інтелігентні. Хоча, дивуватися тут нема чому — їхні творці були вихідцями з освічених галицьких родин, вчорашні гімназисти та студенти університетів, письменники, поети.

Прихований смуток в їхніх текстах перегукується з жартівливими мотивами, маршові ритми — з мелодіями вальсів та танго. Але не у вітальнях і салонах довелося виконувати покладені на музику віршовані рядки їх авторам — супроводом до пісень стали вибухи гранат та снарядів, постріли рушниць та скорострілів, звуки багнетної атаки. І вони також знайшли відображення в стрілецьких піснях, які дійшли до нас промовистими свідками своєї епохи.

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Зелений дубочку

Гей, там на горі Січ іде

Неопалима купина (На Янівських цвинтарі)

Їхав, їхав козак містом

Повіяв вітер степовий

Не сміє бути в нас страху

Ой, як люблю ті наші гори

Там, на горі, на Маківці

Їхав стрілець на війноньку

Там, під Львівським замком

Зелений дубочку

Hm Em
Зелений дубочку, чого похилився?
A (D) F # Hm
Стрільчику січовий, чого зажурився? | (2)

Стрільчику січовий, чого зажурився?
Чи коні пристали, чи з дороги збився? | (2)

Коні не пристали, з дороги не збився.
Без щастя, без долі на світ народився. | (2)

Зелений дубочку, чого похилився?
Стрільчику січовий, чого зажурився? | (2)

Гей, там на горі Січ іде

G C D7 G
Гей, там на горі Січ іде,
D7 G D7
Гей, малиновий стяг несе,
D7 G
Гей, малиновий, наше славне товариство
D7 G
Гей, машерує — раз, два, три!

Гей, попереду кошовий,
Гей, як той орел степовий,
Гей, як той орел, наше славне товариство...

Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, твердий хлопець, наше славне товариство...

Гей, а по боках четарі,
Гей, то сторожі вогневі,
Гей, то сторожі, наше славне товариство...

Гей, отамане батьку наш,
Гей, веди, батьку, вперед нас,
Гей, веди, батьку, наше славне товариство...

Гей, не залле нас вражий вал,
Гей, бо з нас кожнен радикал,
Гей, бо з нас кожнен, наше славне товариство...

Гей, молод хлопче, позір май,
Гей, та до Січі приставай,
Гей, та до Січі, наше славне товариство...

Гей, наша Січ нам дорога,
Гей, як та мати, всім одна,
Гей, як та мати, наше славне товариство...

Гей, повій, вітре, з синіх гір,
Гей, на наш прапор, на топір,
Гей, на наш прапор, наше славне товариство...

Гей, повій, вітре, зі степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, дай нам силу, наше славне товариство...

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, Україні, наше славне товариство...

Неопалима купина

На Янівським цвинтарі

Em/E /Eb
На Янівським цвинтарі,
/D /Db
На стрілецьких могилах,
C Hm
На гранітних могилах
Em Em7
Жовто-сині стрічки

І кетяги калини.
І червона калина
Проросла із могил,
Де лежать козаки.

Жовтий племінь свічок,
Білий віск на могилах —
Затверділі сльозини
Далеких сестер,

Що помоляться ревно,
За братів своїх милих,
За незнищенну віру,
Що живе ще й тепер.

ПРИСПІВ 1:

G D
Благословенна будь,
H7 C Am
Неопалима купино,
H7 C Hm
Ти ще живеш, та все одно
Em Em7 ...

Ще вдарить дзвін.
Благословенна будь,
Неопалима купино,
Ти ще живеш, та все одно
Вставай з колін.

Em/E /Eb
Хай простить нам Всевишній.
/D /Db
Вітер віти колише,

C Hm
Осипається листя
Em
На могили бійців.

Em/C Hm
А у синім тумані, |
Em
Світло-синім тумані, |
C Hm Em Em7
Височіє нескорений Львів. |(2)

ПРИСПІВ 2:

Благословенна будь,
Неопалима купино,
Ще проросте твоє зерно,
Ще вдарить дзвін.
Благословенна будь,
Неопалима купино,
Ти ще живеш, та все одно
Вставай з колін.

Їхав, їхав козак містом

Dm B C
Їхав, їхав козак містом,
F Gm A7 Dm (B)
Під копитом камінь тріснув, да раз, два. (2)

Під копитом камінь тріснув
Соловейко в гаю свиснув, да раз, два. (2)

Соловію, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати, да раз, два. (2)

Виклич мені дівча з хати
Щось я маю в їй спитати, да раз, два. (2)

Щось я маю в їй спитати:
Чи не била вчора мати, да раз, два. (2)

Чи не била, не карала,
Що з козаком розмовляла, да раз, два. (2)

Їхав, їхав козак містом,
Під копитом камінь тріснув, да раз, два. (2)

Повіяв вітер степовий

C G
Повіяв вітер степовий,
C
Трава вся похилилась,
F G
Впав в бою стрілець січовий,
F G C
Дівчина затужила.
F G
Впав в бою стрілець січовий,
F G C
Дівчина затужила.

А був то хлопець молодий,
Його б лишень кохати,
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати.
Він впав, як той сухий листок,
Повік буде лежати.

Летить ворон з чужих сторон
Та й жалібненько кряче:
«Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче!
Вставай, козаче молодий,
Твоя дівчина плаче!»

Заплаче мати не одна,
Заплаче й чорнобрива,
Бо не одного козака
Сира земля накрила.
Бо не одного козака
Сира земля накрила

Не сміє бути в нас страху

G D G
Не сміє бути в нас страху
G D G
і жадної тривоги. — Чому?
C G
Бо ми є лицарі грізні
D G
Залізної Остроги!

G D G
Кладочка, кладочка узесенькая.
G D G
Дівчино, рибчино молоденькая.
C G
До дівчини мені близько, мені близько,
D G
Но через стависько.
C G
Вчора дощ, нині дощ,
D G
Завтра буде слизько.

Не страшать нас ні в цісарів
Високії пороги,
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.
Дівчино, рибчино молоденькая.
До дівчини мені близько, мені близько,
Но через стависько.
Вчора дощ, нині дощ,
Завтра буде слизько.

А до дівочих ніжних серць
Ми знаєм всі дороги,
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.
Дівчино, рибчино молоденькая.
До дівчини мені близько, мені близько,
Но через стависько.
Вчора дощ, нині дощ,
Завтра буде слизько.

Не святкуватиме ніхто
Над нами перемоги,
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги!

Кладочка, кладочка узесенькая.
Дівчино, рибчино молоденькая.
До дівчини мені близько, мені близько,
Но через стависько.
Вчора дощ, нині дощ,
Завтра буде слизько.

Ой, як люблю ті наші гори

Bm
Ой як люблю ті наші гори,
A Em
Де по лісах гуля Легінь,
Bm
Шумить потік там край діброви,
Em Bm
У них прожив би двадцять літ.

ПРИСПІВ:

Bm
Гей же гу | (2)
A Em
Гей же га Гей же га га | (2)
Bm
Жиймо ще | (2)
поки час | (2)
Бо хто з нас відгада | (2)
Чи ще завтра стане нас

А в ту пору а в ту пору як лютий ворог,
По селах і лісах розбривсь.
Гуляємо собі по лісі,
Як гуляв Довбуш ще колись.

ПРИСПІВ.

І стали нам, і стали нам ті наші гори,
Твердинею у лютий час,
А віковічні темні бори,
Від ворогів хоронять нас.

ПРИСПІВ.

А як здобудемо здобудем Україну,
То гори все шумітимуть.
Там бились наші партизани,
Що влили пімсту в нашу грудь.

ПРИСПІВ.

Там на горі, на Маківці

C F
Там на горі, на Маківці,
C F F7
Там вже б'ються січовії стрільці.

ПРИСПІВ:

B F
Хлопці, підемо, боротися будемо
C F F7
За Україну, за вільнії права й державу.
B F
Хлопці, підемо, боротися будемо
C F
За Україну, за вільнії права.

Три дні б'ються, не здаються,
Йдуть до бою, ще й сміються.

ПРИСПІВ.

Наша сотня вже готова,
Вирушає аж до Львова.

ПРИСПІВ.

До вагонів посідали
Ще й такої заспівали.

ПРИСПІВ.

Є в Києві злата брама,
На тій брамі синьо-жовта фана.

ПРИСПІВ.

Є у Львові усусуси —
Україна бути мусить.

ПРИСПІВ.

Їхав стрілець на війноньку

Em H7 Em D
Їхав стрілець на війноньку,
G D G
Прощав свою дівчиноньку:
Am Em H7 Em
Прощай, миленька, чорнобривенька, (2)
Am H7 Em
Я йду в чужую сторононьку

Дай ми, дівчино, хустину —
Може, я в бою загину —
Темної ночі накриють очі, (2)
Легше в могилі спочину.”

Дала дівчина хустину —
Стрілець у бою загинув,
Темної ночі накрили очі, (2)
Легше в могилі спочинув.

Лихії люди на силу
Взяли нещасну дівчину,
Там, серед поля, гнеться тополя, (2)
Та й на сирую могилу

Там, під Львівським замком

Em Am F H Em
Там, під Львівським замком старий дуб стояв.
Em Am D G H
Там, під Львівським замком старий дуб стояв,
Em Am F H Em
А під тим дубочком партизан лежав.

Він лежить не дише, він неначе спить.
Золоті кучері вітер шелестить.

А над ним старенька матінка стоїть.
І до нього стиха слова говорить:

«Сину ж ти, мій сину, дитино моя.
Були б тя не вбили, якби не війна.

Було вас у батька п'ятеро синів.
Ти був наймолодший, сину мій Андрій.

Як ти був маленьким, батько воював.
Він за Україну голову поклав».

А позаду неньки отаман стоїть.
І до неї стиха слова говорить:

«Не плач, стара мати — син героєм став,
Він за Україну голову поклав».

Висока могила, хрест березовий.
А на тому хресті тризуб золотий.

ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ

«Зродились ми великої години, з пожеж війни і з полум'я вогнів», — ці слова зі Славня Організації Українських Націоналістів цілком надаються для того, щоб охарактеризувати ними безцінний пласт пісень, народжених Українською Повстанською Армією, покликаною до життя революційною ОУН.

У цих піснях особливо гостро відчувається боротьба, яку вела Україна з ворожими наїзниками за свою свободу та незалежність, дух нескореності та жага помсти ворогам «за сплюндровану хату, за зрубаний сад». Деякі з цих пісень нагадують обітницю до останнього набою і краплю крові захищати рідну землю, інші — нагадують радше заповіт — заклик до прийдешніх поколінь продовжити справу бійців-героїв.

На фоні буремних подій 40-их - 50-их років минулого століття стримано, але не менш щиро, звучать у цих текстах слова про кохання. І, мабуть, обумовлено це не браком почуттів, а тим, що слів таких можна було б і не говорити вголос, адже кохана поруч — «біля кулемета дівчина молода», й розуміє несказане з півпогляду й півслова.

А ще, виглядає, що більшість повстанських пісень не є маршами, адже співали їх не під час парадів чи далеких військових походів, а у криївках, вишкільних таборах, біля ватри на місці постю серед густого лісу. Послухай їх, «і, напевно, ти тоді згадаєш, хто любов і мужність поєднав».

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Гей, степами

Заплакали карі очі

Завтра в далеку дорогу

Іди від мене

Йшли селом партизани

Кедь ми пийшла карта

Комарик

Лента за лентою

На покинутих згарищах

Наш девіз (Ні сліз, ні ридань)

Ой, у лісі, на полянці

Ой, чути, чути стріли гармати

Хорунжий

Через ліс, понад став

Я - Крук

Гей степами

Dm Gm A7
Гей, степами, темними ярами
Dm Gm C F
Йдуть походом залізні полки.
Dm Gm C F
Хто відважний, хай іде із нами, |
Dm Gm A7 Dm
Лицарями будьмо, юнаки! | (2)

За нікого битись не будемо,
До нікого в найми не підем,
Для України ми усі живемо |
І за неї голови складемо. | (2)

Кожний ворог йде нас визволяти,
А для себе землю він краде,
На могилу землю буде мати, |
На могилі воля зацвіте! | (2)

Лети, пісне, попід небесами,
До українських промовляй сердець,
Хай же буде наша воля з нами, |
А ворожим намірам кінець! | (2)

Заплакали карі очі

C G
Заплакали карі очі
C
В далеку задивлені путь,
F C
Там тихим шляхом опівночі
G C
Повстанці на Волинь ідуть.

Дівчина головку склонила,
Буйну кучеряву на грудь,
Бувайте здорові, соколи,
Щаслива вояцька вам путь.

Нараз серед темної ночі
Враз заграв різко кулемет,
Ще пострілів кілька — і тихо,
Чути лиш вибухи гранат.

Аж тут серед темного бору
Виходять два хлопці малі,
Приносять німецьку машинку,
Прийміть у ряди нас, друзі.

Нам батька германці убили,
Замучили матір торік,
Нас двоє у лісі лишилось,
Жертвуєм Україні свій вік.

Стріляти ми вмієм, вчив батько,
Гранати умієм кидать,
Нам воля воскресне з кайданів,
За волю не страшно вмирать.

Старий сотник глянув на діти,
З очей покотилась сльоза,
Цілує в чоло очайдухів,
Дарує на двох нагана.

Завтра в далеку дорогу

Am E Am
Завтра в далеку дорогу
C G C
Свого коня осідлаю,
Dm G CF
Кріса закину за плечі, |
E Am A7
Милу свою попрощаю. | (2)

Вихром полину я в поле,
Зелене море сколишу,
І незабудку на спогад |
Своїй дівчині я лишу. | (2)

Гей виряджала матуся
Сина, ой, свого сокола:
Щастя для нього у бою |
Щиро благала у Бога. | (2)

А дівчинонька соколу
Червону квітку подала,
«Слава героям України!», |
Вслід партизанам сказала. | (2)

Гей, там ідуть партизани,
Вітер за ними лиш віє
І не одне серденьтко |
Тужить за ними та мліє. | (2)

Завтра в далеку дорогу
Свого коня осідлаю,
Кріса закину на плечі, |
Милу свою попрощаю. | (2)

Іди від мене

A7 Dm A7 Dm C
Іди від мене ти, моя кохана
F C7 F D7
Зійди з очей, мене не забувай;
A# F
Я син лісів, а серце партизана, |
C7A7 Dm
На мене жде з побідою весь край. | (2)

Надармо ти надією палаєш,
Щоби мене до серця пригорть.
Та ти сама це дуже добре знаєш, |
Що партизанам тільки воювать. | (2)

Сьогодні нас Карпати зустрічають,
А завтра, знай, Волинь вітає нас,
Відтак підемо прямо аж на Київ, |
Полтаву, Харків, рідний нам Донбас. | (2)

І увесь час ми чайкою літаєм,
Із лісу в степ широкий ми ідем;
Ми свято вірим в нашу перемогу, |
Що Україні волю принесем. | (2)

Йшли селом партизани

Em Am H7 Em
Йшли селом, йшли селом партизани,
Em D G
По землі українській, невільній землі.
C E7 Am
І у кожного зброя була за плечами, |
Em Am H7 Em
І у кожного смуток і біль на лиці. | (2)

Біль і смуток за всю Україну,
Та за спалені хати і зрубаний сад,
За ту пісню, що чув ти колись, солов'їну, |
Але їм вже не було дороги назад. | (2)

Бо дорога назад — це неволя,
А ховатися в лісі не будемо ми.
Ми підемо вперед — і здобудемо волю, |
України своєї ми вірні сини. | (2)

Хтось з них пісню завів, і вона пролунала
На всі гори Карпати, на весь рідний край,
Щоби знали усі — Україна повсталала! |
Ти лети, наша пісне, аж за небокрай! |

І не всі повернуться із бою живими,
І не всіх дочекається рідна сім'я.
Пам'ятайте ж ви їх, пам'ятайте такими, |
Пам'ятай їх завжди, українська земля. | (2)

Пам'ятай їх завжди так, як я пам'ятаю.
Пам'ятай лихоліття страшної війни.
Бо настане той день, що до рідного краю |
Ще злетяться твої, Україно, сини. | (2)

Кедь ми прийшла карта

Лемківська пісня

Am E F E Am
Кедь ми прийшла карта нароковац,
Am F G C
Став я свого неня дошіковац:
Am F G E
«Неню ж ти мій, неню, вчинь ми таку волю - |
Am Dm Am Dm F E Am | (2)
Йди за мене служить на ту войну». |

Кедь ми прийшла карта нароковац,
Став я музиченьків дошіковац:
«Гей ви, музиченьки, заграйте ми чардаш,
Най я си погулям в тот молодий час.
Гей ви, музиченьки, заграйте ми чардаш,
Най я си погулям в тот остатній раз».

Стали музиченьки чардаш грати,
Стали ми ся сльози з очей ляти.
Ніхто не заплаче, ні отец, ні матка, | (2)
Лем за мною заплачут три дівчатка. |

А єдна заплаче, бо я її брат,
А друга заплаче, бо я її сват,
А третя заплаче, бо плакати мусить, | (2)
Бо вона від мене перштінь носить. |

Комарик

Ой, що ж то за шум учинився

Am F C A
Ой, що ж то за шум учинився,
Dm Am E7 Am
Що Комарик до повстанців зголосився! (2)

Зголосився Комар до повстанців,
Щоб кусати москалів - голодранців. (2)

Щоб кусати москалів, ще й німоту,
Щоб прогнать з України ту голоту. (2)

Примістився Комар на дубочку,
Закріпив скоростріл на листочку. (2)

Та зірвалася на раз шура-буря,
Вона того Комарика з дуба здула. (2)

І упав наш Комар на помості,
Поламав москалям ребра й кості. (2)

Поховали москалів не по-людськи,
Видно руки, видно ноги, видно пупці. (2)

Поховали москаля, як собаку,
Видно руки, видно ноги, видно вухо. (2)

Поховали москаля край дороги,
Видно руки, видно ноги, видно роги. (2)

Поховали москаля у куфайці,
Видно руки, видно ноги, видно пальці. (2)

Лента за лентою

C Dm
Вже вечір вечоріє, повстанське серце б'є
G C
А лента набої поспішно подає.

G C F
Ах, лента за лентою — набої подавай,
G C
Вкраїнський повстанче, в бою не відступай
G C F
Ах, лента за лентою, колишиться трава
G C
То йде повстанська армія, армія УПА

В марші цілу нічку, а в ранній зорі
Почались завзяті, запеклі бої.

А ворог атакує і преться що сил,
Юнак-кулеметник їх вправно косив.

Як сонце сходило, втомлений юнак,
Упав він ранений, упав він навznak.

До нього санітарка поспішно іде,
В обличчя вдивляється, його пізнає.

Він в неї вдивляєсь, пече в грудях рана,
Біля кулемета дівчина молода.

А ворог атакує, в останній момент —
Наново заграв вже затихлий кулемет.

На покинутих згарищах

Dm F Gm A
На покинутих згарищах сумно віють вітри,
Dm F Gm A
Де вони розпрощалися... Він сказав: «Мушу йти...»
Dm F Gm A
І дівчину заплакану кинув він молоду,
Dm F Gm A
І сказав їй: «Зі славою я до тебе прийду.»

ПРИСПІВ:

Dm C F Gm A
Он там ліси гудуть... Там вояки їдуть |
Dm C F Gm A
Он в лісовий туман йдуть відділи УПА. |(2)

Dm F Gm A ...
Із друзями подібними його доля звела.
І пішов він до рідно до своєї УПА.
І поглянув востаннєє милий в тєє вікно,
Де сиділа кохана, цілувала його.

ПРИСПІВ 2:

Он там ліси гудуть... Там вояки їдуть. |
Он в сніговий туман йдуть відділи УПА. |(2)

Друзі з радістю стрінули молодого стрільця,
Розказали про подвиги, про повстанське життя.
І поглянув востаннєє милий в тєє вікно,
Де сиділа кохана, цілувала його.

Наш девіз

Ні сліз, ні ридань

Em H7
Ні сліз, ні ридань, ні прокльонів,
Em
Ні кволости дряхлих старців,
Em D G
А нових сотень, батальйонів,
Am H7 Em
Твердих і незламних борців.

D Em
Єдиним могутнім поривом
D C
Зітремо кордони Збручів.
C Am
Держава - це кров і залізо,
Em H7 Em
Свобода — це вістря мечів!

Від Дону, Кубані й Кавказу,
До Тиси і Пруту — ріки,
Слухняні одному наказу
Повстанські залізні полки.

В неволі Дніпро і Карпати,
Гартуйте серця, насталіть,
Іде Україна могутня,
Для волі майбутніх століть.

Ой, у лісі, на полянці

Dm Dm A7 Dm
Ой у лісі, на полянці стояли повстанці
С F Dm A7 Dm
Посходились до потічку вмиватися вранці | (2)

Котрі хлопці повставали, котрі іще спали
Більшовицького нападу тай не сподівались | (2)

Кулемети терескочуть, мов ті навіжені
Крикнув сотник Соловейко: «Хлопці я ранений!» | (2)

Упав «Орел», упав «Орест», Упав «Соловейко»,
Крикнув: «Слава Україні! Будь здорова, ненько!» | (2)

«Будь здорова чорноброва і ти стара нене,
А ти славна Україно не забудь за мене» | (2)

Ой у лісі, на полянці стояли повстанці
Посходились до потічку вмиватися вранці | (2)

Ой чути, чути стріли гармати

Am
Ой чути, чути стріли гармати,
Dm G C
Ой чути, чути як гудуть,
Dm Am
А битим шляхом на Україну |
E Am
Молоді партизани йдуть. | (2)

Прощала мати свого сина,
А брат прощав свою сестру,
Молодий стрілець прощав дівчину, |
Як від'їжджав на чужину. | (2)

Подав рученьку: Бувай здорова!
А єї сльози потекли.
Не плач дівчино тай не журися, |
Може повернись ще колись. | (2)

А може згину в бою від кулі
То ти про мене спом'яни.
Не плач дівчино тай не журися, |
Но щиро Богу ся моли. | (2)

А звідси їдуть стрільці січові,
А звідтам їде москальня.
Вдарила куля стрільця у груди, |
Він повалився із коня. | (2)

Потекла кровця аж доріженькою
І поросила всю траву.
А товариші похоронили |
І висипали могилу. | (2)

І поставили хреста з берези,
А сотник напис написав,
Що в тій могилі спочив навіки |
Молодий стрілець-партизан. | (2)

Хорунжий

Am
Ти повертаєшся в село,
Його неначе не було.
E7
Тут кожне згарище священне.
Dm
А в місті розкопали рів,
А в нім — тіла, і на горі —
E Am
Твої батьки і наречена.

F Am
Викопуєш і чистиш кріс,
Ідеш з повстанцями у ліс,
F Dm
Стежею кінно і оружно.
Dm
Ракета вгору йде — «Алярм!»
Am
Оце вона — твоя зоря,
F E7
Недовга, а яка ж ясна.
Am E7 Am
Хорунжий, хорунжий.

Пізнаєш шлях, побачиш ціль.
До сповнення обітниці
Покличуть Бог і Україна.
І славний двоколірний стяг
Засяє у твоїх руках
Дороговказом по руїні.

Незримий кулемет заграв
Мелодію нічних заграв,
Життя без помсти осоружне.
І ні Варшава, ні Москва
Не ствердять тут свої права.
За це ти покладеш життя.
Хорунжий, хорунжий.

Нащадок підлого раба,
Який кричить тобі: «Ганьба!»
І марить більшовицьким «раєм»,
Не встигне кинутись назад,
Ти кільцями ручних гранат
З життям заручини зіграєш.

Кохання не заступить шлях,
Тобі роковано в зірках,
Ніхто не втримається поруч.
Самотній легше йде у бій,
Собі лишаючи набій.
До вимаршу вперед
І вгору, і вгору.

В обличчях блазнів грає лють,
І вдови зрадників плюють
При згадці імені твого, не дармо.
Їм ріжуть слух твої пісні
І все ввижається вві сні
Прихід московського жандарма.

Та чути крок нових полків,
Юнацькі погляди палкі
Доводять, що не вмерла мужність.
До звіту правді «вправо глянь!»
Герою визвольних змагань,
Повінчаний із майбуттям Хорунжий, хорунжий.
Через ліс, понад став

C G C G

Через ліс, понад став

Am E Am G
Йшов сотенний Мирослав,
C G C G
А за ним, як стіна,
Am E Am G
Йшла боївка УПА.

C G C G
Хто живий, хто живий?
Am E Am G
В ряд ставай, в ряд ставай,
C G C G
Здобувати, визволяти
Am E Am
Милий рідний край.

Через річку, через брід
Йшов сотенний Медвідь,
А за ним йшов у бій
Наш повстанський рій.

Хто живий, хто живий?
В ряд ставай, в ряд ставай,
Здобувати, визволяти
Милий рідний край.

Наче бджоли лісові,
Наче шершні люті
Виступають юнаки
Золотом окуті.

Хто живий, хто живий?
В ряд ставай, в ряд ставай,
Здобувати, визволяти
Милий рідний край.

Серед гір, серед скал
Вів сотенний Остап
Бойових юнаків,
Молодих вояків.

Хто живий, хто живий?
В ряд ставай, в ряд ставай,
Здобувати, визволяти
Милий рідний край...

Я — Крук

Am E7 Am
Я — Крук, чорний сотник УПА.
Am A Dm
Моя сотня в далекому схроні.
G G7 C
Добрі хлопці в моєму загоні
Dm E7 Am
Підуть завтра у бій.

ПРИСПІВ:

Am E Am
І не чекай, моя Оксано,
Dm G C
Додому з лісу партизана.
Am Dm E Am
Бо завтра знову буде бій,
E7 Am
І не вернеться сотник твій.

Я — Крук, і мені все одно,
Мені славу співає округа,
Відрізняю від ворога друга,
Я крук, чорний галицький Крук.

ПРИСПІВ.

А пам'ятаєш, друже Карась,
Ті останні бої на Дністрі,
Пам'ятаєш той місяць і зорі?
Друже Карась, ми упирі? Ні!

ПРИСПІВ.

А пам'ятаєш, друже Калино,
В 33-ім свою Полтавщину,
Пам'ятаєш той хліба шматок?
Друже Калино, ми упирі? Ні!

ПРИСПІВ.

А пам'ятаєш, друже Рязань,
Свою Росію, прогнилі ізби,
П'яну душу, розп'яту не призьбі?
Друже Рязань, ми упирі? Ні!

ПРИСПІВ.

ПІСНІ АТО

Хто сказав, що не співає на війні солдат? Після бою серце просить музики в стократ! Нові життєві умови породжують нові традиції та нові пісні.

Бойові дії на сході України демонструють не лише гідний подвиг українських військових, які збройно стали на захист незалежності й територіальної цілісності своєї Вітчизни, але й подарували світові яскраві зразки творчості, народженої в окопах та бліндажах.

Пісні АТО смислово перегукуються із козацькими, стрілецькими та повстанськими, адже йдеться в них про одне й те ж — дух побратимства, відданість справі честі, смуток за рідною домівкою, ненависть до ворогів і сподівання швидкої перемоги й повернення додому, і, звісно ж, — кохання. Незрадливе і щире. Як щира душа тих, хто, під гуркіт ворожих обстрілів, творив для сучасників і нащадків пісню, пропахлі боєм слова якої сповнені вірою.

Ці пісні треба виконувати без надриву і пафосу в голосі, але зі згадкою про тих, хто боронив і боронить рідний край аби могла в ньому вільно лунати їхня пісня.

ЗМІСТ РОЗДІЛУ

Білі лебеді у небесах

◆
Біля тополі

◆
Бог біля тебе

◆
Воля

◆
Дай, Боже, сили нашим солдатам

◆
Дівчата

◆
Дівчина з Майдану

◆
Дорога на Схід

◆
Лист до коханої

◆
Мені тебе не вистачає

◆
Молитва на Різдво

◆
Не сумуй

◆
Повертайся живим

◆
Я тобі наказую жити

◆
Сто бійців

◆
Ти — солдат України

◆
Тихо прийшов, тихо пішов

◆
Щастя, коли ти не йдеш на війну

◆
Я дочекаюсь тебе

Білі Лебеді у небесах...

присвята загиблим Героям України

ПРИСПІВ:

Dm A#
Білі лебеді у небесах з перебитими крильми,
Gm A
запаливши тисячі сердець — ви свої не вберегли.
Білі лебеді у небесах з перебитими крильми,
запаливши тисячі сердець — ви свої не вберегли.
Dm A#
В пам'яті назавжди, горітимуть серця,
C A
Героям слава вічна, разом і до кінця.
Dm A#
Не журися моя ненько, витри сльози, піднімись.
Gm A
Холоне кров, а стукіт серця... мить — уже мовчить.

А материнські сльози,
О, скільки пролито їх,
За невинні душі,
Що покинули цей світ.
За що ці муки,
Те страждання,
Господи, скажи!
Ми вільний народ,
Єдина країна,
Моя Україна! Моя Україна!

ПРИСПІВ.

Змучені лебідки
Від болю, від біди.
Втомлені у своєму
Полоні самоти.
Дітоньки питають:
«Коли ж прийде татусь?»
В пам'яті лишилось -
«Чекай, я повернусь!»

ПРИСПІВ.

Білим птахом
В небо полетіли,
Ціна за свободу - життя -
Яку заплатили.
Закрилися очі навіки
За країну милу,
А дома мати слізьми
Тіло го мила.
«О, милий сину,
Чому мене ти покинув?»
«Вибач, так потрібно,
Я долю свою сам вибрав!»
Тисячі людей,
Сотні страшних смертей.
Ця біль застигла в серці
І не покине мене.
Чому не можна відкликати
Вбивств назад?
Чому не можна час
Повернути назад?
Я зневажаю тих,
Хто винен у цьому всьому,
Бере такий страх, біль,
Що наворачтаються сльози.
Ми це зробили —
Кайдани порвали,
Відбили Україну,
Винні зализують рани.
Білі лебеді
З перебитими крильми,
Запалили тисячі сердець,
Свої не вберегли.

ПРИСПІВ.

Біля тополі

Слова: Петро Солодуха
Музика: Петро Солодуха, Павло Солодуха

Am B7
Тихо надворі і тільки чути як,
Dm Am
Як матері слова, летіли,
E7
Летіли в ніч до козака.
Am B7
Бачиш, сину мій, свічка не згаса
Dm Am
До віку буде вже, горіти,
E7
Горітиме вона.
Dm G E7
Молодий юнак, молодий козак

ПРИСПІВ:

Am Dm E Am
Там, де біля тополі калина росте
Am Dm G C
Мамині очі чекають тебе
C Dm
Сива у розпачі плаче
B7 E
Сина все чекає та в Бога вже його душа.
Am Dm E Am
Мам я в бою за волю пішов в далечінь,
Am Dm G C
За правду і долю нових поколінь,
C Dm
За тих, хто у морі далеко
B7 E
І крилами лелеки повернуться живі.

Рік вже проминув, прийшла нова весна,
А спокою в душі не було, не було та й ще нема.
Там батько змучений, сам торує шлях,
По ньому мав іти син його, а його вже нема.
Молодий юнак, молодий козак...

Бог біля тебе

Слова: Богдан Ковальчин, Мар'ян Ганусяк
Музика: Мар'ян Ганусяк

Em C
Зриваєш руками уламки,
D Em
Заклесні очі сльозами,
Em C
Ще крок до свободи, до слави,
D Em
Ще мить — і загояться рани!
Em C
А смерть до землі тебе тисне
D Em
І кличе з собою до раю,
Em C
Та серце ще б'ється навмисне,
D Em
Бо вірою не залишає!

ПРИСПІВ:

Em C
Бог біля тебе сонцем у небі,
D A
Світлом в твоїх очах!
Em C
Бог біля тебе там, де й не треба -
D A
Ти і не помічав!...
Em C
Над степом здригаються хмари
D A
І сиплять землею додолу,
Em C
Кирпата в сталевих собаках
D A
Наближує даль невідому,
Em C
І чорне обличчя з під каски

D A
Без носа з приціла злітає,
Em C
Та віра не дасть тобі впасти,
D A
Бо силою не залишає!

ПРИСПІВ. (2)

Em C
Замовкла під пальцями зброя
D Em
Героя, що вже не вернеться,

Em C
Ніхто крім нас! Всі до бою!
D Em
Десант не здає, не здається!

ПРИСПІВ. (2)

Бог біля тебе!

Воля

Слова: Станіслав Паплінський
Музика: Мартін Небо

Em
Вітер в полі лютий, зимний,
Am
Тебе, брате, не спиняв,
C
Ти віддався Батьківщині,
Am
Рідну землю захищав!
Em
У бою стояв запеклім,

Am
З ран твоїх сочилась кров!
C
Названий наш брат північний
Am B
Нашу волю не зборов!

ПРИСПІВ:

Em
Я подивлюсь в твої очі —
G
В них давно відсутній страх!
C
Ці жахливі дні і ночі
Am B
Виніс на своїх плечах...

Em
Волю нашу не зламати,
G
Не загнати в рабство нас!
C
Перемогу святкувати
Am B
Дуже скоро прийде час!

Він прийшов на нашу землю,
Так до неї і припав,
Той, хто був нам ніби братом,
Той, хто ніби заблукав.
Ми сусіду не скорились,
Він до нас з мечем прийшов.
Поки серце буде битись,
Не застигне в жилах кров!

ПРИСПІВ.

Дай, Боже, сили нашим солдатам

Слова: Христина Панасюк
Музика: Христина Панасюк

Cm Fm
Бережи себе, мій друже, бережи.
G# A#
І якщо на серці туга — розкажи.
Cm Fm
Не впади мій друже, тільки не впади.
G# A#
А до неба свої очі підведи.
D# G#
Буде мир і буде спокій, знаю я.
A# G
Нас біда з`єднала — ми одна сім`я,
Cm Fm
А журавлики здіймаються у вир.
G# G
І несуть на крилах спокій нам і мир.

ПРИСПІВ:

C Fm
Дай, Боже, сили нашим солдатам,
G# G
Щоб не лилась українська кров
Cm Fm
І щоб не плакали батько і мати,
G #G
Щоб не страждала їх вірна любов.
C Fm
Дай, Боже, сили нашим солдатам.
G# A#
Ти збережи їх усіх від біди,
Cm Fm
Життя країні готові віддати,
G# G
Ворожі кулі від них відведи.

Ваші друзі — в яснім небі журавлі,
Уклонилися заплаканій землі.
Ми пишатимемось вами все життя,
Бо жевріє в серці біль до забуття.
Бережи себе, мій друже, бережи
І якщо в душі тривога-розкажи.
Обійми, закрив плечима від біди,
Я тебе благаю, тільки не впади!

Дівчата

Слова: Олена Задорожна
Музика: Дарина Яковенко

Am E7
Дівчата зрізають коси,
Am E7
Туго шнурують берці,
Dm
Ім щастя приснилось, здалося,
E7
Кровить забинтоване серце...
Am E7
Дівчата пакують валізи,
Am E7
Кладуть туди тугу і втому,
Dm
Молитва — надійна віза,
E7
Щоб ви повертались додому!
Am E7
Дівчата збирають сили
Am E7
І вже не рахують зморшки,
Dm
Поспішно, туди де «накрило»,
E7

Шепочуть: «Терпи!.. Ще трошки...»

ПРИСПІВ:

Am
Дівчата не хочуть втрачати, |
Dm
Тому подають набої, |
G
Тому одягають халати, |
E7
І вчаться тримати зброю! | (2)

Дівчата стоять на чатах —
Безсонні, розбурхані очі.
Слабкість стискає в лещатах,
Печуть заплакані очі...
Дівчата рівняють спину,
З думками про тих, кому важко:
Ворог таких не спинить,
Дівчата збирають сили
І вже не рахують зморшки,
Поспішно, туди де «накрило»,
Шепочуть: «Терпи!.. Ще трошки...»
ПРИСПІВ.

Дівчина з Майдану

Слова та музика: Зиновій Медюх
Виконує: Зиновій Медюх, Юрій Журавель

Em Am
Дівчина з Майдану прийшла на перон
B7 Em
Провести Івана — він їде на фронт!
Em Am
Просила й молилась: Вертайся живим,
B7 Em
А мій оберіг на руці зав'яжи!
Em Am
Тоненькі дві стрічки, вплетені в косу,
D G B7 |
Я вірю й молюся: Тебе збережуть! |
Em Am |
Дівчина з Майдану прийшла на перон |
B7 Em |
Провести Івана — він їде на фронт! | (2)

Дівчина — не воїн, вона — не спецназ,
Коханий Іван і сім'я у свій час -
Таку її долю ще мати плела,
Дівчині на плечі упала війна...
Прийшла дискотека, минула весна, |
На Схід України напала орда... |
Просила: Вертайся! Вертайся живим! |
Косичку мою на руці зав'яжи! | (2)

В бою під Словянськом горів БТР...
Не чути Івана — і де ж він тепер?..
Розвідка у лісі знайшла — ледь живий,
Почув тільки голос: Косичка то свій!
Тоненькі дві стрічки, вплетені в косу, |
Я вірю й молюся: Тебе збережуть! |
Розвідка у лісі знайшла — ледь живий, |
Почув тільки голос: Косичка то свій! | (2)

Косичка то свій! І живий!..

Дорога на схід

Слова: Василь Фесюк
Музика: Павло Табаков

Em D
Збирайся, друже, мій в дорогу,
C
Ідемо, їдемо на схід,
Em D
Бо час настав, і наша доля —
C
Захищати свій рід!
Em D
Ходімо, брате, до порогу,
C
Ходімо, вклонимось батькам,
Am
Коли ідуть бої на сході,
Em
З народом маєм бути там!
Em D
Ідуть бої за перемогу,
C
Палають храми і мости,
Em D
Під мирним небом в нас стріляють
C
Так звані «старшії» брати.
Em D
Пора вже, хлопці, у дорогу
C
І пам'ятаймо назавжди:
Am
Що на коліна не ставали
Em
Ніколи славні козаки!
ПРИСПІВ:
Em D
Дорога на схід! Дорога на схід!..
C G
Ідуть наші хлопці — нації цвіт!..

Am Hm
Дорога на схід! Дорога на схід!..
Em D
Дорога на схід! Дорога на схід!..
C G
Бо з нами є правда і з нами весь світ!
Am Hm
Це наша дорога — дорога на схід!

Сини повернуться додому
В обійми рідних матерів!
А тим вклонімося в молитвах,
Що не вернулися з боїв...
Борімося безперестанку
З святою вірою в душі,
Хай бачать прапор України
На рідній, звільненій землі!

ПРИСПІВ.

Речитатив:
Такий час настав — нема вороття,
На захист народу — ціною життя!
Бо з нами є правда і з нами весь світ!
Дорога на схід! Дорога на схід!

Лист до коханої

Слова: Володимир Бурко
Музика: Володимир Бурко

Em
Під свистами куль, під розривом гранат,
Am
Веде свою групу у бій наш комбат.
D
За Україну! Ніхто окрім нас!
G E7
Своїх не кидають десант і спецназ!
Am D
Я знаю, кохана, мене дома ждеш,

G C
Сумуєш і плачеш і Господа звеш,
Am B7
Як янгол храниш ти наших дітей,
B7 Em
Підтримку приймаєш від добрих людей.

Сьогодні у нас запеклий був бій:
У танку згорів найкращий друг мій.
Не могу утримать я сліз на очах!
Чому хлопці гинуть у «мирний» наш час?

Кріпись, дорогенька, я скоро вернусь,
Тебе розцілюю, у ноги вклонюсь.
Ти знаєш, що безмежно тебе люблю,
Життя я віддам за країну свою!

Для чого війна? Кому цей урок?
Чому мої пальці вжимають курок?
Чому мої ноги несуть мене в бій?
Чому біля мене загиблий друг мій?

Кріпись, дорогенька, підтримуй батьків.
Вони ж тебе люблять і ждуть добрих слів.
Всім друзям моїм від мене привіт.
Героям всім слава на тисячу літ!

Надовго запомнить наш ворог спецназ!
Ми за Україну, Україна за нас!
Разом ми як скеля і не зрушити нас!
Та хай тут тремтить весь мир проти вас!

Ти вір, дорогенька, я скоро вернусь:
Тебе розцілюю, у ноги вклонюсь.
Ти знай, що безмежно тебе я люблю!
Життя я віддам за країну свою!
Мені тебе не вистачає!

Мені тебе не вистачає

Слова: Роман Семисал

Музика: Леся Репецька

Вступ (програш) Dm Dm/C Dm/B G | 2 p

F Em Am
Прийшла у березні зима,
F Em Am
Прийшла негода, як чума,
Bb Am
Б`є по обличчю до одчаю...
Bb A7
Мені тебе не вистачає...

Bb C F A7 Dm
Тільки тебе... Тільки тебе...
C F A7
Тільки тебе не вистачає...
Bb C Dm A7 Bb F C
Тільки тебе... Тільки тебе...

ПРОГРАШ.

F Em Am
Заледенів грубезний дуб,
F Em Am
І плащ зелений мій задуб,
Bb F
Далеко ще до молочаю...
Bb A7
Мені тебе не вистачає...

Тільки тебе... Тільки тебе...
Тільки тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе...

Гримить за Сіверським Донцем,
Мозолю пальці олівцем,
Як кулі рими витрачаю...
Мені тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе...
Тільки тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе...

Мовчить старенька БМП,
Собака солодко хропе,
Не гасне печія од чаю...
Мені тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе...
Тільки тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе...

Вмирають іскри на льоту,
Хапають руки пустоту,
Заводжу пісню і скінчаю...
Мені тебе не вистачає...
Тільки тебе... Тільки тебе... |
Тільки тебе не вистачає... |
Тільки тебе... Тільки тебе... |

Молитва на Різдво

Слова і Музика: Зиновій Медюх

Dm C F Gm
На Різдво, на Святий Вечір, позбиралася малеча,
B Gm A
Мати кутю вже поставила на стіл.
Gm Dm Gm Dm
В хаті в нас когось бракує: «Діти, тато, наш воює,
B A B
Молимося, щоб повернувся він».
Gm A D
Молимося, щоб повернувся він.

ПРИСПІВ:

Gm Dm Gm Dm
Та молитва на Різдво збереже у бою його,
B C F
І Оленка зачекалась свого тата.
Gm Dm Gm Dm
Миколаї всі святі, поверніть його мені,
B A B
І не треба більш нічого дарувати.
Gm A Dm
І не треба більш нічого дарувати.

Богородице Маріє,
Чорний вітер з Сходу віє,
Хочу я, щоб оминув він
Нашу хату!
Наш Івасик народився,
В нього зубчик лиш пробився,
Він ні разу ще не бачив
Свого тата!
Він ні разу ще не бачив
Свого тата!

ПРИСПІВ:

Та молитва на Різдво збереже його в АТО,
І Оленка зачекалась свого тата.
Миколаї всі святі, поверніть його мені,
І не треба більш нічого дарувати!
І не треба більш нічого дарувати!

Миколай поправив вуса,
Почесав по бороді,
Запитав у всіх ангелів
Тих, що були на війні:
Чи живий Оленки тато,
Чи поверне до села?
Не беруть його гранати
Богородиця спасла!
Не беруть його гранати
Богородиця спасла!

ПРИСПІВ:

Та молитва на Різдво зберегла його в АТО,
І Оленка дочекалась свого тата!
Миколаї всі святі, зберегли його мені,
І не треба більш нічого дарувати!
І не треба більш нічого дарувати!

Не сумуй

Слова і Музика: Олександр Рожко

Am Dm
В той день, коли закінчиться війна,
E Am
І хлопці змучені повернуться додому,
Am Dm
Впаде на землю мамина сльоза
F E
За тими, хто не повернеться ніколи...
Ми пригадаєм, як горів Майдан,
Крізь чорний дим Михайлівського дзвони.
Кров наших побратимів на щитах,
І з кулями смертельні перегони.

ПРИСПІВ:

Dm E Am
Не сумуй, коли мене немає,
Dm E Am
Помолись і поцілуй дитину,
Dm E Am F
Пам'ятай, Господь оберігає
Dm E Am
Тих, хто захищає Батьківщину!
Dm E Am F
Пам'ятай, Господь оберігає
Dm E Am
Тих, хто захищає Україну!

В той день, коли закінчиться війна,
Згадаєм кіборгів — Героїв України,
Донецького летовища руїни
І тих, хто там поклав свої життя.
А волонтерам - ангелам Добра —
Низький уклін до самої землі,
Їх допомога, як жива вода,
Нас рятувала у тяжкі часи.

ПРИСПІВ.

Коли настане мир і тишина
У нашій ворогом нескореній країні,
Хай пролунає «Слава Україні!»
В той день, коли закінчиться війна.

Повертайся живим

Виконує: Світлана Тарабарова

Dm C
Юний хлопчина серце гаряче,
Bb Gm
Не зміг більше просто мовчати.
Dm C
Коли всі навкруги грабували країну,
Bb Gm
Ти пішов за свободу стояти.

За свободу дітей твоїх ще не народжених,
За вільне і вірне майбутнє,
За спокій в країні за наше відродження.
Спинити загарбницькі руки.
Dm C Bb Gm
Та зима наче пекло димлячи барикади,
Dm C Bb
Він лише пам'ятав слова мати:

Dm Bb
Повертайся живим,
F Am
Повертайся благаю!
Dm Bb
Повертайся живим,
F Am
Благаю!
Dm Bb
Чуєш, любий, як серце кричить?
F Am
Я стою на колінах благаю.
Dm Bb
Повертайся живим, вертайся живим,
F Am
Вертайся живим.
Dm Bb F Am
Повертайся живим,
Dm Bb F Am
Повертайся живим,
Dm Bb F Am
Повертайся живим,
Dm Bb
Повертайся живим, вертайся живим,
F Am
Вертайся живим,
Dm
Повертайся живим,

Юний хлопчина він добре засвоїв,
Ворогам прямо дивлячись в очі,
Щоб діти сміялись було мирним небо,
Світ треба почати міняти з себе.
Як пишається мати.
Я вклоняюсь і тихо молю,
Повертайся живим, повертайся, солдат!
Я благаю, вертайся живим!

Блок пости БТРИ в руках автомати,
І сивіла з новинами мати.

Повертайся живим,
Повертайся благаю,
Повертайся живим,
Благаю!
Чуєш, любий, як серце кричить?
Я стою на колінах благаю,
Повертайся живим, вертайся живим!
Вертайся живим,
Повертайся живим,
Повертайся живим,
Повертайся живим, вертайся живим,
Вертайся живим,
Повертайся живим!

Ранком втомленим, коли мир все ж настане,
Коли стихне розлючений дим
Із розпахнутим серцем обіймеш сиву мати:
Я ж казав, повернися живим!

Повертайся живим,
Повертайся благаю,
Повертайся живим,
Благаю,
Чуєш, любий, як серце кричить?
Я стою на колінах благаю,
Повертайся живим, вертайся живим,
Вертайся живим,
Повертайся живим,
Повертайся живим,
Повертайся живим,
Повертайся живим, вертайся живим,
Вертайся живим,
Повертайся живим!

Я тобі наказую жити!

Слова і музика: Роман Кахович

Em G
Моє серце і розум пов'язані з болем,
D Em
Дух єдиний і думка одна,
Em G
Я не знаю на завтра хто стане героєм
D Em
І коли ця скінчиться війна.

ПРИСПІВ:

Am Em
Синє небо і жовтеє жито,
Am Em
Де стежина, омріяна в храм,
Am Em
Я тобі наказую жити
C B
На зло ворогам!
Am Em
Я тобі наказую жити,
Am Em
Я тобі наказую жити,
Am Em
Я тобі наказую жити
C B Em
На зло своїм ворогам!

Хто шанує, як матір, святі заповіді,
Тому терна шляхів не страшні.
Боронь, Боже, щоб наші улюблені діти
Не знавали страхіття війни.

Сто бійців

Слова: Олекса Негребецький
Музика: Віталій Телезін

C G7 C
Протекла мов кров з ножа
G7 C
По степу тонка межа:
F C
Ліворуч битва, а справа бій,
G7 C
Чигає смерть у далі голубій
Ми йдемо — одна сім'я,
Сто бійців і з ними я.
І день за днем, за разом раз,
На сто бійців — один наказ.

Степ гуде, луна гримить
Не спиняй ходи й на мить.
Наш шлях тяжкий, та треба йти,
Ліворуч я, а справа — ти.
День за днем, хто знає, де,
Був наказ — і сотня йде.
І день за днем, за разом раз,
На сто бійців — один наказ.

По піску пустих узбіч
Ми йдемо у темну ніч.
Крізь вогонь і куль політ
Крізь вугілля і крізь граніт
Ми йдемо — одна сім'я,
Сто бійців і з ними я.
І день за днем, за разом раз,
На сто бійців — один наказ.

З рубежу і на рубіж
З роздоріж до роздоріж
І так далеко твій рідний дім
Кохана жде тебе у нім
Навмання нас доля б'є
Вчора був, сьогодні є,
А завтра хтозна, що буде там...
За Батьківщину життя віддам...

Завтра я, а потім ти
Хтозна як, та треба йти
До бою зброю, смерть ворогам!
Нема спочинку моїм ногам...
Ми йдемо — одна сім'я,
Сто бійців і з ними я.
І день за днем, за разом раз,
На сто бійців — один наказ.

Люба, чуєш, ти не ридай!
Він не вмере за рідний край!
Хай гине ворог за наш Донбас,
Дорога дальня чекає нас.
Ми йдемо — одна сім'я,
Сто бійців і з ними я.
І день за днем, за разом раз,
На сто бійців — один наказ.

Ти солдат України

Виконує: Катерина Бужинська

Dm Dm#7
В рідний дім, в Україну квітучу,
Dm7 Gm
Найрідніше якої нема,
Gm Gm#7 Gm7
Із сходу ворог прийшов, як звір лютий,
Bbm C7
Щоб зламати мирне життя.
Am Dm
Підіймемось на захист держави,
Am Dm
І відступлять недруги злі.
Gm
Принесуть перемогу і славу
Em7 A7
України доньки й сини.

ПРИСПІВ:
Dm Gm7
Ти солдат України!
C7 Am
Ти свою Батьківщину
Bb Gm
Затулив вірним серцем
Em7 A7
Наскільки стало сил.
Dm Gm7
Ти герой України!
C7 Am
Серцем вірного сина
Bb Gm
Ти солдат України,
Em7 A7 Dm
Своєї Вітчизни син.

Щоб єдиною, вільною, сильною
Моя Україна була,
Затули своїм серцем Вітчизну
Від образи, зневаги і зла.
Буде вічною рідна держава
І на нашому боці Господь.
Ми здобудемо волю і славу,
Український народ не збороть!

ПРИСПІВ.

І не страшно життя залишити —
Ні печалі, ні страху нема.
Щоб зневіру і біль пережити,
Наші втрати були не дарма.
Ми пройдемо цей шлях до знемоги,
Ворог згине у вирі війни.
Наближають День Перемоги
України доньки і сини.

ПРИСПІВ. 2 р.

Тихо прийшов, тихо пішов

Виконує: Riffmaster

Ще коли на траві роса,

G

Ще коли воду коні п'ють,

Am

Вже нащадки старих характерників

C

D

Укладають свій парашут.

Em

В небо цілить гелікоптер

G

І лунає наказ: «На зліт»

Am

І бійці спеціального значення

C

B

Em

Вирушають у свій похід.

ПРИСПІВ: | 2 р.

Em

Тихо прийшов, тихо пішов,

G

Ворога знищено, як був наказ,

Am

Сонце сідає, ніч наступає,

C

B

Em

Домів повертається Спецназ.

Em

Нас не видно, але ми тут,

G

Нас не чути, але ми є,

Am

Так буває, що твого серця стук

C D
Наче молотом в тиші б'є,

Em

Ми для ворога — вічний жах

G

І для зрадників — сарана,

Am

А над нами так велично майорить

C

B

Em

Прапор з образом кажана!

ПРИСПІВ. | 2 р.

F#m

Закодовані в нас імена

A

І обличчя ховає «тінь».

Bm

Ми таємно кладем за Країну життя

D

E

Не вагаючись, без сумління.

F#m

І загиблих наших Братів

A

Командирів, солдат, рядових

Bm

Тих, хто землю свою захистили в боях

D

C#

Ми в серцях закарбуєм своїх.

ПРИСПІВ. | 2 р.

Щастя, коли ти не йдеш на війну

Слова: Оксана Гривул, Ірина Доля
Музика: Ірина Доля

ВСТУП / ПРОГРАШ:

| Am | Dm | E7 | Am | Dm | Dm | E7 | E7 |
| Am | Dm | E7 | Am | Bb | Bb | E7 | E7 |

Am Dm E7
Щастя це просто читаєш газету,
Dm Dm/B E7 Am
Кави й кориці снує аромат,
A7 Dm
Я сяду поруч, відкрию галети,
Dm/B E7
Діти вже сплять, а нам сну ще нема...
A7 Dm
Просто ти звук прокидатись о п'ятій,
Dm/B E7 Am
Просто я звикла чекати дзвінка,
Bb Am
Щастя це просто разом не спати,
Dm/B E7 Am
Хочеш до кави іще молока?..

Щастя чалапає сонно по хаті,
Вигукне «Тато!» й газету зімне.
Ти нас захопиш в обійми гарячі,
Все буде добре! Війна промине!
Кожна секунда карбується в серці,
Кожна хвилина дорожча за скарб,
Ранок і кава, сонце сміється,
Повно довкола світла і фарб.

Сонце всміхнулося, в хаті неділя,
Пташка співає — чує весну,
Берці в кутку і не дзвонить будильник,
Щастя — коли ти не йдеш на війну!
Легко торкнуся цілунком до скроні,
Тихо на вушко щось розкажу,
Ангел небесний нас охоронить,
Сон твій сьогодні я бережу!
Щастя — коли ти не йдеш на війну!

Я дочекаюсь тебе

Слова і музика: Христина Панасюк

Cm Fm
Я дочекаюсь тебе ,любий сину, повір дочекаюсь
G# A#
Я Божу Матір прошу, щоб від тебе біду відвела.
Cm Fm
Слізьми омиті ікони і в серці вогонь не згасає,
G# A# повтор(G# G)
Бо я пишаюсь тобою, болюча кровинка моя.

Я дочекаюсь тебе мій коханий, повір дочекаюсь
І я в обійми твої, наче зірка з небес упаду.
І я зізнаюсь тобі, що кохаю, як вперше зізнаюсь
Своїм теплом я коханий від тебе біду відведу.

C#m F#m
Я дочекаюсь тебе, любий тато, повір дочекаюсь
A B
А поки ляльку свою бережу, ту, що ти дарував
C#m F#m
Я мрію, щоб ти побачив, як я в білій сукні кружляю
A B повтор (A G#)
Прошу тебе, повернись, ти найкращий у світі татусь. (2)

Ти повернешся, бо знаєш,
Що рідні серця відчувають!
Ти повернешся, бо чуєш,
Як молять вони до небес!
Ти повернешся, ми віримо, |
Знаємо й вірно чекаєм! |
Наші гарячі серця |
В злу негоду зігріють тебе! | (2)

ЗМІСТ

СЛАВНІ ПІСНІ

1.	Гімн України.....	5
2.	Боже великий, Творче всесвіту.....	6
3.	Боже великий, єдиний.....	7
4.	Вгору прапори.....	8
5.	ГейвиСтрільціСічовії.....	9
6.	ЗаУкраїну.....	10
7.	Зродилисьмивеликоїгодини.....	11
8.	Козацький марш.....	12
9.	Марш України (Чорними хмарами).....	13
10.	Націоналісти.....	14
11.	Ойулузі.....	15
12.	Реве та стогне Дніпр широкий.....	16
13.	СУМівські вогні.....	17

СУМІВСЬКІ ПІСНІ

14.	Зірки мигтять	20
15.	Засинає чорний ліс.....	21
16.	З СУМом не СУМно.....	22
17.	Осінь.....	23
18.	Час прощання.....	24
19.	При ватрі.....	25

ПОХІДНІ ПІСНІ

20.	Гей-гу, гей-га — таке то в нас життя.....	28
21.	Заспіваймо по-українськи.....	29
22.	Коли у путь.....	31
23.	Попереду жахи-шляхи.....	32

НАРОДНІ ПІСНІ

24.	Айстри.....	36
25.	Била мене мати.....	37
26.	Вербоваядощечка.....	37
27.	Вечоріє вже.....	38
28.	Ой, за гаєм, гаєм.....	38
29.	В Закарпатті радість стала.....	39
30.	В саду гуляла, квіти збирала.....	40
31.	Гей, нумо хлопці до зброї	41
32.	Гей, на горі там женці жнуть.....	42
33.	Горіла сосна палала.....	43
34.	ДружеКовалю.....	44
35.	Занашовстодолов.....	45
36.	Листя зелене.....	46
37.	Заспіваймо пісню веселеньку.....	46
38.	І шумить, і гуде.....	48
39.	Мав я раз дівчиноньку.....	49
40.	Мазури.....	50
41.	Ой, по під гай зелененький (Пісня про Довбуша).....	51
42.	Ой, служив я в пана.....	53
43.	Ой, у вишневому саду.....	55
44.	Ой, чий то кінь стоїть.....	56
45.	Ой, чорна я си чорна.....	57
46.	Степ широкий.....	58
47.	Отаман.....	59
48.	Розпустили кучері дівчата.....	60
49.	Стоїть дівча над бистрою водою.....	61
50.	Цвіте терен.....	62
51.	Стрийський парк.....	62
52.	Чарівна скрипка.....	64
53.	Чом ти не прийшов.....	64
54.	Човен хитається серед води.....	65

55.	Шабелина.....	66
56.	Якби мені сивий кінь.....	67
57.	Чорні очка, як терен.....	69

КОЗАЦЬКІ ПІСНІ

58.	Жінка друга.....	72
59.	Їхав, їхав козак містом.....	73
60.	Їхав козак на війноньку.....	74
61.	Їхали козаки.....	75
62.	Колірчорний.....	76
63.	Сего року сумні свята.....	77
64.	Розпрягайте, хлопці, коні.....	78
65.	Чорний ворон.....	79

СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ

66.	Зелений дубочку.....	82
67.	Гей, там на горі Січ іде.....	82
68.	Неопалима купина (На Янівському цвинтарі).....	84
69.	Їхав, їхав козак містом.....	85
70.	Повіяв вітер степовий.....	86
71.	Не сміє бути в нас страху.....	86
72.	Ой, як люблю ті наші гори.....	88
73.	Там, на горі, на Маківці.....	89
74.	Їхав стрілець на війноньку.....	90
75.	Там, під Львівським замком.....	91

ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ

76.	Гей, степами.....	94
77.	Заплакали карі очі.....	94
78.	Завтра в далеку дорогу.....	96
79.	Іди від мене.....	97
80.	Йшли селом партизани.....	98
81.	Кедь ми пийшла карта.....	99

82.	Комарик.....	100
83.	Лента за лентою.....	101
84.	На покинутих згарищах.....	102
85.	Наш девіз (Ні сліз, ні ридань).....	103
86.	Ой, у лісі, на полянці.....	104
87.	Ой, чути, чути стріли гармати.....	105
88.	Хорунжий.....	106
89.	Через ліс, понад став.....	108
90.	Я – Крук.....	109

ПІСНІ АТО

91.	Білі лебеді у небесах.....	112
92.	Біля тополі.....	114
93.	Бог біля тебе.....	115
94.	Воля.....	116
95.	Дай, Боже, сили нашим солдатам.....	118
96.	Дівчата.....	119
97.	Дівчина з Майдану.....	120
98.	Дорога на Схід.....	121
99.	Лист до коханої.....	122
100.	Мені тебе не вистачає.....	124
101.	Молитва на Різдво.....	125
102.	Не сумуй.....	127
103.	Повертайся живим.....	128
104.	Я тобі наказую жити.....	130
105.	Сто бійців.....	131
106.	Ти — солдат України.....	132
107.	Тихо прийшов, тихо пішов.....	134
108.	Щастя, коли ти не йдеш на війну.....	136
109.	Я дочекаюсь тебе.....	137

ПІСНІ МОГО КРАЮ.....	138
----------------------	-----

НОТАТКИ.....	174
--------------	-----

Повстанський пісенник ЗАГРАВА

Упорядники:

Яна Мазур

Юрко Заруцький

Соломія Кирилович

Літературний редактор:

Софія Гаранько

Художньо-технічне

оформлення:

Анастасія Солов'янчик

Марина Тарабарова

